

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้จะกล่าวถึงรายละเอียดของผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยทั่วไปเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบด้วยบรรยาย และผลการวิเคราะห์บางส่วนจะเสนอข้อมูลโดยใช้การบรรยาย ซึ่งมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย

1.1 วุฒิทางวิชาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.2 ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.3 การประชุมสัมมนาหรืออบรมของผู้ตอบแบบสอบถาม

2. ปัญหาการใช้หลักสูตรของผู้บริหารโรงเรียน

3. ปัญหาการใช้หลักสูตรในหมวดวิชาต่าง ๆ 8 หมวดวิชาคือ ปัญหาการใช้

หลักสูตรในหมวดวิชาภาษาไทย หมวดวิชาสังคมศึกษา หมวดวิชาพลานามัย หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ หมวดวิชาคณิตศาสตร์ หมวดวิชาภาษาอังกฤษ หมวดวิชาศิลปศึกษา หมวดวิชาชีพหรือวิชาศิลปปฏิบัติ ปัญหาในแต่ละหมวดวิชาจะประกอบด้วย

3.1 ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสาขาวิชาหรือหัวหน้าหมวดวิชา

3.2 ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในแต่ละหมวดวิชา

สำหรับปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสาขาวิชาหรือหัวหน้าหมวดวิชา ในแต่ละหมวดวิชาจะมีรายละเอียดแยกออกไปดังนี้คือ

3.1.1 วิธีสอน สำหรับวิธีสอนในแต่ละตารางจะรวมวิธีสอนที่หัวหน้าสาขาวิชาแนะนำและวิธีสอนที่อาจารย์ผู้สอนใช้ไว้ด้วยกัน

3.1.2 สถานที่เรียน

3.1.3 วิธีวัดผล สำหรับวิธีวัดผลในแต่ละตาราง จะรวมวิธีวัดผลที่หัวหน้าสาขาวิชาแนะนำและวิธีวัดผลที่อาจารย์ผู้สอนใช้ไว้ด้วยกัน

3.1.4 วิธีการออกข้อสอบ

3.1.5 วิธีการใช้ระดับคะแนน

3.1.6 ระดับปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชา

3.1.7 โครงการปรับปรุงที่หัวหน้าสายวิชาเสนอแนะ

ส่วนปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในแต่ละหมวดวิชาจะมีรายละเอียด
แยกออกไปดังนี้คือ

3.2.1 เอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร

3.2.2 สถานที่ วัสดุ และอุปกรณ์

3.2.3 วิธีการออกข้อสอบ

3.2.4 ระดับปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอน

เมื่อจบจากรายละเอียดปัญหาการใช้หลักสูตรในทุกหมวดวิชาแล้ว จะมีตาราง
สรุปปัญหา รวม วิธีสอน สถานที่เรียน วิธีวัดผล วิธีการออกข้อสอบ วิธีการใช้ระดับคะแนน
จากทุกหมวดวิชา และระดับปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชา 6 หมวดวิชา เพื่อ
ให้เห็นภาพรวมของปัญหาชัดเจนยิ่งขึ้น

4. ปัญหาการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ คือ

4.1 ปัญหาการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่แนะแนว

4.2 ปัญหาการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่ทะเบียน

4.3 ปัญหาการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่วัดผลการศึกษา

4.4 ปัญหาการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่ห้องสมุด

ในตอนท้ายสุดของบทนี้ จะเป็นกรสรุปรวมผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด

1. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 วุฒิทางวิชาชีพ

ตารางที่ 2

วุฒิทางวิชาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม

วุฒิทางวิชาชีพ	ผู้บริหารโรงเรียน		หัวหน้าสายวิชาหรือหัวหน้าหมวดวิชา		อาจารย์ผู้สอน		เจ้าหน้าที่		รวมทั้งหมด	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
ต่ำกว่าปริญญาตรี	17	30.36	24	26.67	30	16.67	9	16.67	80	21.05
ปริญญาตรี	37	66.07	65	72.22	148	82.22	42	77.78	292	76.84
ปริญญาโท	2	3.57	1	1.11	2	1.11	3	5.55	8	2.11
รวม	56	100	90	100	180	100	54	100	380	100

จากตารางที่ 2 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าสายวิชาหรือหัวหน้าหมวดวิชา อาจารย์ผู้สอน และเจ้าหน้าที่ส่วนมากซึ่งมีจำนวนถึง 78.95 % มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ส่วนผู้ที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีมีเพียง 21.05% เท่านั้น

1.2 ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง

ตารางที่ 3
ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม

ระยะเวลาที่ ดำรงตำแหน่ง	ผู้บริหารโรงเรียน		หัวหน้าสายวิชาหรือ หัวหน้าหมวดวิชา		อาจารย์ผู้สอน		เจ้าหน้าที่		รวมทั้งหมด	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
ต่ำกว่า 1 ปี	6	10.71	18	20.00	70	38.89	27	50.00	121	31.84
1 - 3 ปี	12	21.43	21	23.33	51	28.33	14	25.93	98	25.79
3 - 5 ปี	9	16.07	14	15.56	34	18.89	13	24.07	70	18.42
5 ปีขึ้นไป	29	51.79	37	41.11	25	13.89	-	-	91	23.95
รวม	56	100	90	100	180	100	54	100	380	100

จากตารางที่ 3 ผู้บริหารโรงเรียนและหัวหน้าสายวิชาส่วนมากดำรงตำแหน่งเป็นระยะเวลา 5 ปีขึ้นไป แต่อาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่ส่วนมากดำรงตำแหน่งต่ำกว่า 1 ปี และเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรทุกประเภท ปรากฏว่า บุคลากรที่ดำรงตำแหน่งต่ำกว่า 1 ปี มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ บุคลากรที่ดำรงตำแหน่ง 1-3 ปี 5 ปีขึ้นไป และ 3-5 ปี ตามลำดับ ส่วนเจ้าหน้าที่ที่ทำงานต่ำกว่า 1 ปี มีจำนวนมากถึง 50.00 เปอร์เซ็นต์ อาจเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการเตรียมบุคลากรเพื่อรับการใช้หลักสูตรใหม่

1.3 การประชุมสัมมนาหรืออบรม

ตารางที่ 4

การประชุมสัมมนาหรืออบรมของผู้ตอบแบบสอบถาม

การประชุมสัมมนา หรืออบรม	ผู้บริหารโรงเรียน		หัวหน้าสายวิชาหรือ หัวหน้าหมวดวิชา		อาจารย์ผู้สอน		เจ้าหน้าที่		รวมทั้งหมด	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
เคย	39	69.64	77	85.56	71	39.44	38	70.37	225	59.21
ไม่เคย	17	30.36	13	14.44	109	60.56	16	29.63	155	40.79
รวม	56	100	90	100	180	100	54	100	380	100

จากตารางที่ 4 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าสายวิชา และเจ้าหน้าที่ส่วนมาก เคยได้รับการประชุมสัมมนาหรืออบรม ซึ่งมีจำนวนถึง 154 คน แต่อาจารย์ผู้สอนส่วนมากไม่เคยได้รับการประชุมสัมมนาหรืออบรม เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมของบุคลากร ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรทุกประเภท ปรากฏว่า บุคลากรส่วนใหญ่เคยได้รับการประชุมสัมมนาหรืออบรมเพื่อการใช้หลักสูตรใหม่ แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าอาจารย์ผู้สอนซึ่งจะต้องใช้หลักสูตรโดยตรง ไม่เคยได้รับการประชุมสัมมนาหรืออบรมเกี่ยวกับหลักสูตรเป็นจำนวนสูง มากถึง 60.56 เปอร์เซ็นต์

2. ปัญหาการใช้หลักสูตรของผู้บริหารโรงเรียน

ตารางที่ 5

ปัญหาการใช้หลักสูตรของผู้บริหารโรงเรียน

ปัญหา	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่ ของปัญหา	ไม่ได้ปฏิบัติ
1. การกำหนดนโยบายร่วมกันระหว่างโรงเรียน ในกลุ่ม	2.14	.67	8	
2. การปฏิบัติตามนโยบายที่กลุ่มโรงเรียนรวม กันกำหนดขึ้น	2.03	.65	9	4 (7.14)
3. การร่วมกันจัดวิธีการประเมินผลการเรียน ของโรงเรียนในกลุ่ม	2.19	.67	7	
4. การที่นักเรียนเรียนในระบบหน่วยกิตทำให้ เกิดปัญหาค่าการปกครอง	1.91	.69	10	
5. ความเพียงพอของหนังสือหลักสูตรและเอกสาร ชุดคู่มือประกอบหลักสูตร	2.94	.74	2	
6. การจัดทำรายงานให้สอดคล้องกับหลักสูตร ใหม่	2.35	.67	5	
7. ความสอดคล้องของหลักสูตรหมวดวิชาชีพ ที่มีต่อความต้องการของนักเรียน	2.61	.85	4	18 (32.14 %)
8. การจัดโปรแกรมการเรียนให้สอดคล้องกับ สภาพท้องถิ่น	2.83	.79	3	19 (33.92%)
9. การออกไปรับรองวิชาต่าง ๆ ให้แก่นักเรียน	1.85	.58	11	
10. ความเพียงพอของจำนวนบุคลากรที่จะรับผิดชอบ ในงานด้านต่าง ๆ	3.05	.67	1	
11. การให้บุคลากรของโรงเรียนเข้ารับการอบรม เกี่ยวกับหลักสูตรใหม่	2.28	.75	6	

จากตารางที่ 5 ผู้บริหารโรงเรียนมีความเห็นว่า ความเพียงพอของจำนวนบุคลากรที่จะรับผิดชอบงานด้านต่าง ๆ มีปัญหามากที่สุด ปัญหาที่รองลงมาตามลำดับได้แก่ ความเพียงพอของหนังสือหลักสูตรและเอกสารชุดคู่มือประกอบหลักสูตร การจัดโปรแกรมให้สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น และความสอดคล้องของหลักสูตรหมวดวิชาชีพที่มีต่อความต้องการของนักเรียน ส่วนเรื่องอื่น ๆ ผู้บริหารมีปัญหาน้อย และการออกไปรับรองต่าง ๆ ให้แก่นักเรียน ผู้บริหารมีปัญหาน้อยที่สุด

ข้อที่น่าสังเกตคือ มีผู้บริหาร จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 33.92 ตอบว่าไม่ได้จัดโปรแกรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น และผู้บริหารจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 32.14 ตอบว่าไม่ได้ปฏิบัติเกี่ยวกับความสอดคล้องของหลักสูตรหมวดวิชาชีพที่มีต่อความต้องการของนักเรียน

3. ปัญหาการใช้หลักสูตรในหมวดวิชาต่าง ๆ

หมวดวิชาภาษาไทย

3.1 ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.1.1 วิธีสอน

ตารางที่ 6

วิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาภาษาไทยแนะนำ

และวิธีสอนที่อาจารย์ผู้สอนใช้

วิธีสอน	หัวหน้าหมวดวิชา หรือ หัวหน้าสายวิชา	ลำดับที่	อาจารย์ผู้สอน	ลำดับที่
การบรรยาย	11	2	26	1
การแบ่งกลุ่มคนคว่ำ	13	1	25	2
การปฏิบัติในห้องทดลอง	—	—	—	—
การฝึกทักษะ	6	5	20	3
การฝึกปฏิบัติ	6	5	14	6
การศึกษานอกสถานที่	5	7	9	9
การสาธิต	4	8	11	8
การบรรยาย	10	3	19	5
การแสดงบทบาทสมมติ	4	8	16	7
การแก้ปัญหา	3	10	8	10
การสอนแบบสืบสวนสอบสวน	1	11	1	12
การให้ห้องจำ	9	4	20	3
การสอนแบบโครงการ	—	—	3	11

จากตารางที่ 6 วิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย แนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้มากที่สุดได้แก่ การบรรยาย รองลงมาเป็นการอภิปราย และการให้ท่องจำ สำหรับอาจารย์ผู้สอนใช้วิธีการบรรยายมากที่สุด รองลงมาได้แก่การแบ่งกลุ่มกันคว่ำ การให้ฝึกทักษะและการให้ท่องจำ เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของวิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำกับวิธีสอนที่อาจารย์ผู้สอนใช้ ปรากฏว่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงมาก

3.1.2 สถานที่เรียน

จากความคิดเห็นของหัวหน้าสายวิชาภาษาไทยทั้งหมด เกี่ยวกับห้องเรียน ห้องพิเศษ และสถานที่เรียนว่าครูในหมวดใช้สถานที่ใดบ้าง จากตัวเลือกคือ ห้องปฏิบัติการทางพาณิชยกรรม เรือนเพาะชำ แปลงสาธิต ห้องศิลปะศึกษา ห้องปฏิบัติการทางคหกรรม และอื่น ๆ ไปรกระบุนั้น หัวหน้าสายวิชาการระบุว่า ในหมวดใช้แต่เฉพาะห้องเรียนเท่านั้น โดยมีความถี่ 13 ส่วนสถานที่อื่น ๆ ครูในหมวดไม่ได้ใช้เลย (จากตารางที่ 53)

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.1.3 วิธีวัดผล

ตารางที่ 7

วิธีวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาภาษาไทยแนะนำและ
วิธีวัดผลที่อาจารย์ผู้สอนใช้

วิธีวัดผล	หัวหน้าหมวดวิชา หรือ หัวหน้าสายวิชา	ลำดับที่	อาจารย์ผู้สอน	ลำดับที่
การสังเกต	10	3	23	2
การสอบปากเปล่า	9	4	19	4
การสอบภาคปฏิบัติ	5	6	14	6
การตรวจผลงาน	13	1	23	2
การสอบข้อเขียนแบบ อัตนัย	5	6	14	6
การสอบข้อเขียนแบบ ปรนัย	7	5	15	5
การสอบข้อเขียนแบบ อัตนัยและปรนัย	11	2	24	1

 $r_{XY} = .93$

จากตารางที่ 7 หัวหน้าสายวิชาภาษาไทยแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้วิธีวัดผลโดยการตรวจผลงานมากที่สุด รองลงมาได้แก่ การสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย และการสังเกตตามลำดับ ส่วนการสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย เป็นวิธีวัดผลที่อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาภาษาไทยใช้มากที่สุด รองลงมาได้แก่ การสังเกตและการตรวจผลงาน และเมื่อพิจารณาค่าสหสัมพันธ์ของวิธีวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำกับวิธีวัดผลที่อาจารย์ผู้สอนใช้ ปรากฏว่าค่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงมาก

3.1.4 วิธีการออกข้อสอบ

จากความคิดเห็นของหัวหน้าสายวิชาภาษาไทยทั้งหมด เกี่ยวกับวิธีการออกข้อสอบ ว่ากลุ่มบุคคลใบบ้างเป็นผู้ออกข้อสอบระหว่าง 3 กลุ่ม คือ ครูผู้สอนออกข้อสอบเอง มีคณะกรรมการของโรงเรียนออกข้อสอบ และมีคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียนออกข้อสอบ นั้น หัวหน้าสายวิชาภาษาไทยระบุว่า ครูผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบเองแต่เพียงกลุ่มเดียว โดยมีความถี่ 13 ส่วนวิธีการออกข้อสอบโดยคณะกรรมการของโรงเรียน และคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียนนั้น ไม่มีการปฏิบัติเลย (จากตารางที่ 55)

3.1.5 วิธีการให้ระดับคะแนน

จากความคิดเห็นของหัวหน้าสายวิชาภาษาไทยทั้งหมดเกี่ยวกับวิธีการให้ระดับคะแนนแก่นักเรียนในแต่ละรายวิชาว่า กลุ่มใบบ้างเป็นผู้ให้ระดับคะแนนระหว่าง 5 กลุ่มคือ ครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนน มีคณะกรรมการของโรงเรียน มีคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียน หัวหน้าหมวดเป็นผู้ให้ระดับคะแนน และเจ้าหน้าที่วัดผลเป็นผู้ให้ระดับคะแนน หัวหน้าสายวิชาภาษาไทยระบุว่า ครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนนมีมากที่สุด โดยมีความถี่ 10 รองลงมาหัวหน้าหมวดเป็นผู้ให้ระดับคะแนน มีความถี่ 4 และเจ้าหน้าที่วัดผลเป็นผู้ให้ระดับคะแนนมีความถี่ 2 ส่วนการให้ระดับคะแนนโดยคณะกรรมการของโรงเรียน และคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียนไม่มีการปฏิบัติเลย (จากตารางที่ 57)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.1.6 ระดับปัญหาการใช้หลักสูตร

ตารางที่ 8

ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย

ปัญหา	χ ²	S.D	ลำดับที่ ของปัญหา	ไม่ได้ ปฏิบัติ
1. ความร่วมมือของครูภายในหมวดเพื่อปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่	1.76	.59	16	
2. การนิเทศครูในหมวดให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	1.84	.37	13	
3. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานในหมวดวิชา	2.23	.58	8	
4. การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่	2.13	.54	10	
5. ความเข้าใจของครูที่จะปฏิบัติตามหลักสูตร	1.84	.37	13	
6. การจัดลำดับความต่อเนื่องของวิชาต่าง ๆ	2.15	.68	9	
7. ความเพียงพอของเวลากับเนื้อหาในแต่ละรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้สอน	2.00	.70	11	
8. การเปิดสอนรายวิชาต่าง ๆ ตามโปรแกรม	2.30	.75	6	
9. การเปิดวิชาเลือกในหมวดวิชา	2.30	.75	6	
10. ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอนในหมวด	2.69	.85	3	
11. ความรู้ความสามารถของครูที่สอนในแต่ละรายวิชา	2.00	.57	11	
12. ความสอดคล้องของประมวลการสอนกับหลักสูตรในแต่ละรายวิชา	2.38	.65	5	
13. ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียนในหมวดวิชา	2.76	.43	2	

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ปัญหา	\bar{x}	S.D	ลำดับที่ ของปัญหา	ไม่ได้ ปฏิบัติ
14. การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ใน แต่ละรายวิชา	2.84	.55	1	1
15. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางด้านวิชาการ ของมหาวิทยาลัย	2.55	.88	4	4
16. ความรู้ความสามารถของครูในการจัดระดับ คะแนน	1.84	.55	13	

จากตารางที่ 8 หัวหน้าสายวิชาภาษาไทยมีความเห็นว่าการจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็น
เพื่อใช้ในแต่ละวิชา มีปัญหามากที่สุด รองลงมาได้แก่ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียน
ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่ขี้อสอน และการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางด้านวิชาการ
ตามลำดับ ส่วนความร่วมมือของครูภายในหมวดเพื่อปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่มีปัญหาน้อยที่สุด

3.1.7 โครงการปรับปรุงในหมวดวิชาภาษาไทย

จากคำถามปลายเปิดของแบบสำรวจที่ 2 สำหรับหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย
ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะความคิดเห็นที่จะช่วยให้การใช้หลักสูตรใหม่ได้ผลดีขึ้น พอสรุปได้ดังนี้คือ
ควรเตรียมบุคลากรให้เพียงพอ ควรจัดเตรียมโครงการสอน ประมวลการสอน ตำราเรียนต่าง ๆ
ให้เพียงพอ ปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก ควรปรับปรุงเนื้อหาวิชา
วรรณคดีไทย ควรให้ครูได้รับการอบรมเพิ่มพูนความรู้ ควรมีการประชุมปรึกษากันระหว่างอาจารย์
ผู้สอนภายในหมวดเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ และกรมวิชาการควรชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการใช้
หนังสือสอนนอกเวลา

3.2 ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยภาษาไทย

3.2.1 เอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร

ตารางที่ 9

ความเพียงพอของเอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรตามความคิดเห็นของ
อาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยภาษาไทย

เอกสาร	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
หลักสูตร	5	12	10
คู่มือหลักสูตร	11	9	7
ประมวลการสอน	9	10	8
โครงการสอน	16	7	4
แบบเรียน	3	13	11
หนังสืออ่านประกอบ	6	18	3
คู่มือการประเมินผลการเรียน	12	9	6
รวม	62	78	49

จากตารางที่ 9 อาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยภาษาไทยมีความเห็นว่าคู่มือหลักสูตร โครงการสอน และคู่มือการประเมินผลการเรียนส่วนมากไม่มีเลย แต่หลักสูตร ประมวลการสอน แบบเรียนและหนังสืออ่านประกอบส่วนมากมีแต่ไม่เพียงพอ อย่างไรก็ตามมีบางแห่งที่มีเอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรทุกประเภทเพียงพอ แต่ก็ยังเป็นเพียงส่วนน้อยของทั้งหมด และเมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ในมหาวิทยาลัยภาษาไทยมีปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของเอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร

3.2.1 สถานที่ วัสดุ และอุปกรณ์

ตารางที่ 10

ความเพียงพอของสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนตามความ
ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาภาษาไทย

สถานที่ วัสดุ และอุปกรณ์	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
ห้องปฏิบัติการทางภาษา	25	2	—
แผ่นเสียงและเครื่องเล่นแผ่นเสียง	8	15	4
เทปและเครื่องเล่นเทป	9	17	1
แผ่นภาพและเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ	27	—	—
หุ่นจำลอง	21	6	—
สไลด์	22	4	1
รวม	112	44	6

จากตารางที่ 10 อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาภาษาไทย มีความเห็นว่า ในการเรียนการสอนในหมวดวิชาภาษาไทย ห้องปฏิบัติการทางภาษา หุ่นจำลอง สไลด์ ส่วนมากไม่มีเลย และโดยเฉพาะแผ่นภาพและเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะทุกแห่งไม่มีเลย ส่วนแผ่นเสียงและเครื่องเล่นแผ่นเสียง เทปและเครื่องเล่นเทป ส่วนมากมีแต่ไม่เพียงพอ อย่างไรก็ตามแผ่นเสียงและเครื่องเล่นแผ่นเสียง เทปและเครื่องเล่นเทป และสไลด์ บางแห่งก็มีเพียงพอแต่ทว่าเป็นส่วนที่น้อยมาก และเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว ในหมวดวิชาภาษาไทยมีปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของสถานที่ วัสดุ และอุปกรณ์

3.2.3 วิธีการออกข้อสอบ

จากความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาภาษาไทยทั้งหมด เกี่ยวกับวิธีการออกข้อสอบ ว่ากลุ่มใดบ้างเป็นผู้ออกข้อสอบ ระหว่าง 3 กลุ่ม คือ ครูผู้สอนออกข้อสอบเอง มีคณะกรรมการของโรงเรียนออกข้อสอบ และมีคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียนออกข้อสอบนั้น อาจารย์ผู้สอนระบุว่า ครูผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบเองมีมากที่สุด โดยมีความถี่ 26 รองลงมาได้แก่ มีคณะกรรมการของโรงเรียนออกข้อสอบ มีความถี่ 5 ส่วนวิธีการออกข้อสอบโดยคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียนไม่มีการปฏิบัติ (จากตารางที่ 56)

3.2.4 ระดับปัญหาการใช้หลักสูตร

ตารางที่ 11

ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาภาษาไทย

ปัญหา	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่ ของปัญหา
1. การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในการสอนวิชาภาษาไทย	2.44	.80	6
2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรในหมวดวิชาภาษาไทย	2.44	.75	6
3. เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรกับเวลาที่ใช้สอน	2.44	.69	6
4. การที่หลักสูตรใหม่มีได้แม่ง เนื้อหาวิชาวรรณคดีในวิชาภาษาไทยที่เป็นวิชาบังคับออกเป็นแต่ละรายวิชาอย่างชัดเจน	2.59	.88	4
5. ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้า	3.03	.80	1
6. การสอนวิชาหลักภาษาด้วยวรรณคดีให้สัมพันธ์กันตามที่หลักสูตรใหม่กำหนด	2.40	.74	9
7. ตามที่หลักสูตรกำหนดให้มีการฝึกทักษะทั้ง 4 ในชั่วโมง "การใช้ภาษา" ทุกคาบเวลา	2.88	.75	2

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ปัญหา	\bar{X}	S.D	ลำดับที่ ของปัญหา
8. ความเพียงพอของหนังสืออ่านประกอบในวิชาวรรณคดี ของนักเรียนที่ห้องสมุดจักรบริการ	2.55	.75	5
9. การประเมินผลให้ครบทั้ง 4 ทักษะในวิชาภาษาไทย	2.88	.69	2
10. วิธีจึกระดึบคะแนน	2.07	.67	11
11. การตรวจสอบและการจึกระดึบคะแนนให้เสร็จ ตามกำหนด	2.11	.80	10

จากตารางที่ 11 อาจารย์ผู้สอนมีความเห็นว่า ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียน
ค้นคว้า มีปัญหามากที่สุด ปัญหามากรองลงมาตามลำดับได้แก่ การประเมินผลให้ครบทั้ง 4
ทักษะ ในวิชาภาษาไทย ตามที่หลักสูตรกำหนดให้ มีการฝึกทักษะทั้ง 4 ในชั่วโมง "การใช้ภาษา"
ทุกคาบเวลา การที่หลักสูตรมิได้แบ่ง เนื้อหาวิชาวรรณคดีในวิชาภาษาไทยที่เป็นวิชาบังคับออก
เป็นแต่ละรายวิชาอย่างชัดเจน และความเพียงพอของหนังสืออ่านประกอบในวิชาวรรณคดีของ
นักเรียนที่ห้องสมุดจักรบริการ ส่วนเรื่องอื่น ๆ อาจารย์ผู้สอนภาษาไทยเห็นว่า มีปัญหาน้อยและ
การตรวจสอบ และการจึกระดึบคะแนนให้เสร็จตามกำหนด มีปัญหาที่น้อยที่สุด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมวดวิชาสังคมศึกษา

3.3 ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชาสังคมศึกษา

3.3.1 วิธีสอน

ตารางที่ 12

วิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาสังคมศึกษาแนะนำและ

วิธีสอนที่อาจารย์ผู้สอนใช้

วิธีสอน	หัวหน้าหมวดวิชา หรือหัวหน้าสายวิชา	ลำดับที่	อาจารย์ผู้สอน	ลำดับที่
การบรรยาย	10	3	28	1
การแบ่งกลุ่มคนคว่ำ	12	1	23	2
การปฏิบัติในห้องทดลอง	2	11	1	12
การฝึกทักษะ	4	8	11	5
การฝึกปฏิบัติ	5	6	6	8
การศึกษานอกสถานที่	8	4	9	7
การสาธิต	2	11	3	10
การอภิปราย	12	1	14	3
การแสดงบทบาทสมมุติ	1	13	2	11
การแก้ปัญหา	5	6	13	4
การสอนแบบสืบสวนสอบสวน	2	11	1	12
การให้ทองจำ	3	9	10	6
การสอนแบบโครงการ	5	6	5	9

จากตารางที่ 12 วิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาสังคมศึกษาแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้มากที่สุดได้แก่ การแบ่งกลุ่มค้นคว้าและการอภิปราย รองลงมาได้แก่ การบรรยาย สำหรับอาจารย์ผู้สอนใช้วิธีการบรรยายมากที่สุด รองลงมาได้แก่การแบ่งกลุ่มค้นคว้า และการอภิปรายตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่าสหสัมพันธ์ของวิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำกับวิธีสอนที่อาจารย์ผู้สอนใช้ปรากฏว่าค่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง

3.3.2 สถานที่เรียน

จากความคิดเห็นของหัวหน้าสายวิชาสังคมศึกษาทั้งหมดเกี่ยวกับห้องเรียน ห้องพิเศษ และสถานที่เรียนว่าครูในหมวดใช้สถานที่ใดบ้าง จากตัวเลือกคือ ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ ห้องปฏิบัติการทางภาษา โรงฝึกงาน โรงพลศึกษา ห้องปฏิบัติการทางพาณิชยกรรม เรือนเพาะชำ แปลงสาธิต ห้องศิลปศึกษา ห้องปฏิบัติการทางคหกรรมศาสตร์ และอื่น ๆ ไปรกระบุนั้น หัวหน้าสายวิชาการระบุว่า ครูผู้สอนใช้เฉพาะห้องเรียนเท่านั้น โดยมีความถี่ 13 ส่วนสถานที่อื่น ๆ ครูในหมวดไม่ได้ใช้เลย (จากตารางที่ 53)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.3.3 วิธีวัดผล

ตารางที่ 13

วิธีวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาสังคมศึกษาแนะนำและวิธีวัดผลที่
อาจารย์ผู้สอนใช้

วิธีวัดผล	หัวหน้าหมวดวิชา หรือ หัวหน้าสายวิชา	ลำดับที่	อาจารย์ผู้สอน	ลำดับที่
การสังเกต	9	4	22	3
การสอบปากเปล่า	8	5	7	7
การสอบภาคปฏิบัติ	10	2	12	6
การตรวจผลงาน	13	1	26	1
การสอบข้อเขียนแบบอัตนัย	7	6	15	5
การสอบข้อเขียนแบบปรนัย	7	6	21	4
การสอบข้อเขียนแบบอัตนัย และปรนัย	10	2	23	2

 $r_{xy} = .48$

จากตารางที่ 13 หัวหน้าสายวิชาสังคมศึกษาแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้วิธีวัดผล โดยการตรวจผลงานมากที่สุด รองลงมาได้แก่ การสอบภาคปฏิบัติ การสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย ส่วนวิธีวัดผลที่อาจารย์ผู้สอนใช้มากที่สุดคือ การตรวจผลงาน รองลงมาได้แก่ การสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย และการสังเกตตามลำดับ แต่เมื่อพิจารณาค่าสหสัมพันธ์ของวิธีวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำกับวิธีวัดผลที่อาจารย์ผู้สอนใช้ ปรากฏว่า ค่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

3.3.4 วิธีการออกข้อสอบ

จากความคิดเห็นของหัวหน้าสายวิชาสังคมศึกษาทั้งหมด เกี่ยวกับวิธีการออกข้อสอบว่า กลุ่มไคบังเป็นผู้ออกข้อสอบระหว่าง 3 กลุ่ม คือ ครูผู้สอนออกข้อสอบเอง มีคณะกรรมการของโรงเรียนออกข้อสอบ และมีคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียนออกข้อสอบ นั้น หัวหน้าสายวิชาสังคมศึกษาระบุว่า ครูผู้สอนออกข้อสอบเองมากที่สุด โดยมีความถี่ 13 รองลงมาได้แก่ มีคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียนออกข้อสอบ มีความถี่ 3 และมีคณะกรรมการของโรงเรียนออกข้อสอบ มีความถี่ 1 (จากตารางที่ 55)

3.3.5 วิธีการให้ระดับคะแนน

จากความคิดเห็นของหัวหน้าสายวิชาสังคมศึกษาทั้งหมดเกี่ยวกับวิธีการให้ระดับคะแนนแก่นักเรียนในแต่ละรายวิชา ว่ากลุ่มไคบังเป็นผู้ให้ระดับคะแนน ระหว่าง 5 กลุ่ม คือ ครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนน มีคณะกรรมการของโรงเรียน มีคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียน หัวหน้าหมวดเป็นผู้ให้ระดับคะแนน และเจ้าหน้าที่วัดผลเป็นผู้ให้ระดับคะแนน หัวหน้าสายวิชาสังคมศึกษาระบุว่า ครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนนมากที่สุด โดยมีความถี่ 7 รองลงมา หัวหน้าหมวดวิชาเป็นผู้ให้ระดับคะแนน มีความถี่ 5 เจ้าหน้าที่วัดผลเป็นผู้ให้ระดับคะแนน มีความถี่ 2 ส่วนการให้ระดับคะแนนโดยคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียน ไม่มีการปฏิบัติเลย (จากตารางที่ 57)

3.3.16 ระเบียบปัญหาการใช้หลักสูตร

ตารางที่ 14

ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชาสังคมศึกษา

ปัญหา	\bar{X}	S.D	ลำดับที่ ของปัญหา	ไม่ได้ ปฏิบัติ
1. ความร่วมมือของครูภายในหมวดเพื่อปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่	2.00	.67	13	
2. การนิเทศครูในหมวดให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	2.07	.61	11	
3. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานในหมวดวิชา	2.64	.49	3	
4. การร่วมมือกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมครูเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่	2.30	.48	8	1
5. ความเข้าใจของครูที่จะปฏิบัติตามหลักสูตรในหมวดวิชาสังคมศึกษา	1.92	.61	4	
6. การจัดลำดับความต่อเนื่องของวิชาต่าง ๆ ในหมวดวิชาสังคมศึกษา	1.85	.66	15	
7. ความเพียงพอของเวลากับเนื้อหาในแต่ละรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้สอน	2.14	.77	10	
8. การเปิดสอนรายวิชาต่าง ๆ ตามโปรแกรม	2.50	.75	5	
9. การเปิดวิชาเลือกในหมวดวิชาสังคมศึกษา	2.64	.84	13	
10. ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอนในหมวด	2.71	.82	2	
11. ความรู้ความสามารถของครูที่สอนในแต่ละรายวิชา	2.07	.82	11	

ตารางที่ 14 (ต่อ).

ปัญหา	\bar{X}	S.D	ลำดับที่ ของปัญหา	ไม่ได้ ปฏิบัติ
12. ความสอดคล้องของประมวลการสอนกับ หลักสูตรในแต่ละรายวิชา	2.28	.72	9	
13. ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียนใน หมวดวิชาสังคมศึกษา	2.24	.85	7	
14. การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ใน แต่ละรายวิชา	2.92	.82	1	
15. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางค่านิชาการของ หมวดวิชาสังคมศึกษา	2.46	.51	6	
16. ความรู้ความสามารถของครูในการจัดระดับ คะแนน	1.85	.66	15	

จากตารางที่ 14 หัวหน้าสาขาวิชาสังคมศึกษา มีความเห็นว่า การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา มีปัญหามากที่สุด ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอนในหมวด ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานในหมวดวิชา และการเปิดวิชาเลือกในหมวดวิชาสังคมศึกษา เป็นปัญหามากรองลงมา ส่วนการจัดลำดับความต่อเนื่องของวิชาต่าง ๆ ในหมวดวิชาสังคมศึกษา และความรู้ความสามารถของครูในการจัดระดับคะแนน มีปัญหาน้อยที่สุด

3.3.7 โครงการปรับปรุงในหมวดวิชาสังคมศึกษา

จากคำถามปลายเปิดของแบบสำรวจที่ 2 สำหรับหัวหน้าสาขาวิชาสังคมศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะความคิดเห็นที่จะช่วยให้การใช้หลักสูตรใหม่ได้ผลดีขึ้น พอสรุปได้ดังต่อไปนี้คือ ควรปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้ตรงกับความเป็นจริงในปัจจุบัน ควรให้มีการเปิดอบรมบุคลากรที่ทำการสอนสังคมศึกษา ควรมีการจัดคลังข้อสอบและสร้างข้อสอบมาตรฐาน อย่าให้ครูสอนมากเกินไป ควรจัดตั้งศูนย์ให้ความรู้เกี่ยวกับสารเคลื่อนไหวของวิทยาการใหม่ ๆ ให้กับครูผู้สอน และควรเตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอนให้พอเพียง

3.4 ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

3.4.1 เอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร

ตารางที่ 15

ความเพียงพอของเอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรตามความคิดเห็นของ
อาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

เอกสาร	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
หลักสูตร	3	19	7
คู่มือหลักสูตร	8	19	2
ประมวลการสอน	8	16	5
โครงการสอน	10	15	4
แบบเรียน	1	16	12
หนังสืออ่านประกอบ	2	25	2
คู่มือการประเมินผลการเรียน	12	11	6
รวม	44	121	38

จากตารางที่ 15 อาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีความเห็นว่า เอกสารการใช้หลักสูตรทุกประเภทยกเว้นคู่มือการประเมินผลการเรียนส่วนมากมีแต่ไม่เพียงพอ ส่วนคู่มือการประเมินผลการเรียน ส่วนมากไม่มีเลย และจำนวนการไม่มีเลยของคู่มือหลักสูตรประมวลการสอน และโครงการสอน อยู่ในระดับสูงพอสมควร เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของเอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร

3.4.2 สถานที่ วัสดุ และอุปกรณ์

ตารางที่ 16

ความเพียงพอของสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนด้านความคิด
เห็นของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาสังคมศึกษา

สถานที่ วัสดุและอุปกรณ์	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
ห้องสังคมศึกษา	19	10	—
แผ่นภาพใช้กับเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ	22	6	1
สไลด์	16	11	2
ทุนจำลอง	21	5	3
เทปและเครื่องเล่นเทป	16	10	3
ภาพยนตร์	23	6	—
แผนที่	1	23	5
ลูกโลก	2	22	5
ฟิล์มสตริป	17	11	1
แผนภูมิ	8	21	—
รวม	145	125	*20

จากตารางที่ 16 อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาสังคมศึกษา มีความเห็นว่า ห้องสังคมศึกษา แผ่นภาพใช้กับเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ สไลด์ ทุนจำลอง เทป และเครื่องเล่นเทป ภาพยนตร์ ฟิล์มสตริป ส่วนมากไม่มีเลย แต่แผนที่ ลูกโลก และแผนภูมิ ส่วนมากมี แต่ไม่เพียงพอ อย่างไรก็ตาม สถานที่ วัสดุ และอุปกรณ์ทุกประเภท ยกเว้น ห้องสังคมศึกษา ภาพยนตร์และแผนภูมิ บางแห่งมีเพียงพอ แต่ทว่าเงินสนับสนุนน้อยมาก

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมทั้งหมดแล้ว จะเห็นได้ว่า ในหมวดวิชาสังคมศึกษามี ปัญหาเกี่ยวกับ ความเพียงพอของสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้ในการเรียน การสอน ตาม หลักสูตรใหม่

3.4.3 วิธีการออกข้อสอบ

จากความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาสังคมศึกษาทั้งหมด เกี่ยวกับวิธีการออกข้อสอบ ว่ากลุ่มใดบ้างเป็นผู้ออกข้อสอบ ระหว่าง 3 กลุ่ม คือ ครูผู้สอนออกข้อสอบเอง มีคณะกรรมการของโรงเรียนออกข้อสอบ และมีคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียนออกข้อสอบนั้น อาจารย์ผู้สอนระบุว่า ครูผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบเอง มีมากที่สุด โดยมีความถี่ 29 รองลงมา ก็มีคณะกรรมการของโรงเรียนออกข้อสอบมีความถี่ 1 และมีคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียนออกข้อสอบมีความถี่ 1 (จากตารางที่ 56)

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.4.4 ระดับปัญหาการใช้หลักสูตร

ตารางที่ 17

ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ปัญหา	\bar{X}	S.D	ลำดับที่ ของปัญหา
1. การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในการสอนวิชา สังคมศึกษา	2.62	.72	5
2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	2.41	.56	6
3. เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร กับ เวลาที่ใช้สอน	2.75	.87	3
4. ความซ้ำซ้อนของเนื้อหาในแต่ละรายวิชา	2.31	.66	7
5. ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้า	3.10	1.01	1
6. การสอนให้นักเรียนเข้าใจและรู้วิธีแก้ปัญหของสังคม	2.79	.86	2
7. การหาหลักฐานในสังคมมาใช้ในการสอนวิชาสังคม ศึกษา	2.68	.76	4
8. วิธีจัดระดับคะแนน	1.82	.38	9
9. การตรวจสอบข้อสอบและการจัดระดับคะแนนให้เสร็จ ตามกำหนด	2.06	.75	8

จากตารางที่ 17 อาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีความเห็นว่า ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้า มีปัญหามากที่สุด ปัญหาการรองลงมาตามลำดับได้แก่ การสอนให้นักเรียนเข้าใจและรู้วิธีแก้ปัญหของสังคม เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรกับ เวลาที่ใช้สอน การหาหลักฐานในสังคมมาใช้ในการสอนสังคมศึกษา และการเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในการสอนวิชาสังคมศึกษา ส่วนเรื่องอื่นๆ อาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เห็นว่าไม่มีปัญหาน้อย และวิธีจัดระดับคะแนนมีปัญหาน้อยที่สุด

หมวดวิชาพลานามัย

3.5 ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชาพลานามัย

3.5.1 . วิธีสอน

ตารางที่ 18

วิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาพลานามัยแนะนำและวิธีสอนที่อาจารย์ผู้สอนใช้

วิธีสอน	หัวหน้าหมวดวิชาหรือ หัวหน้าสายวิชา	ลำดับที่	อาจารย์ผู้สอน	ลำดับที่
การบรรยาย	8	2	23	1
การแบ่งกลุ่มค้นคว้า	4	4	12	5
การปฏิบัติในห้องทดลอง	1	8	—	—
การฝึกทักษะ	6	3	20	3
การฝึกปฏิบัติ	9	1	23	1
การศึกษานอกสถานที่	1	8	4	8
การสาธิต	4	4	13	4
การอภิปราย	2	7	8	6
การแสดงบทบาทสมมุติ	—	—	1	10
การแก้ปัญหา	3	6	8	6
การสอนแบบสืบสวนสอบสวน	1	8	1	10
การให้ท่องจำ	—	—	1	10
การสอนแบบโครงการ	1	8	3	9

จากตารางที่ 18 วิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาพลานามัยแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้มากที่สุดได้แก่ การฝึกปฏิบัติ รองลงมาเป็นการบรรยาย และการฝึกทักษะ ส่วนอาจารย์ผู้สอนใช้การฝึกปฏิบัติ และการบรรยายมากที่สุด รองลงมาได้แก่การฝึกทักษะ เมื่อพิจารณาค่าสหสัมพันธ์ของวิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำ กับวิธีสอนที่อาจารย์ผู้สอนใช้ ปรากฏว่า ค่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงมาก

3.5.2 สถานที่เรียน

จากความคิดเห็นของหัวหน้าสายวิชาพลานามัย เกี่ยวกับห้องเรียน ห้องพิเศษ และสถานที่เรียนว่าครูในหมวดใช้สถานที่ใดบ้าง จากตัวเลือกคือ ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ ห้องปฏิบัติการทางภาษา โรงฝึกงาน โรงพลศึกษา ห้องปฏิบัติการทางพาณิชยกรรม เรือนเพาะชำ แปลงสาธิต ห้องศิลปะศึกษา ห้องปฏิบัติการทางคหกรรมศาสตร์ และอื่น ๆ ไปรกระบุนั้น หัวหน้าสายวิชาระบุว่า ครูในหมวดใช้ห้องเรียนมากที่สุด โดยมีค่าความถี่ 12 รองลงมาได้แก่ โรงพลศึกษา มีความถี่ 5 ส่วนสถานที่อื่น ๆ ครูในหมวดไม่ได้ใช้เลย (จากตารางที่ 53)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.5.3 วิธีวัดผล

ตารางที่ 19

วิธีวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาพลานามัยแนะนำและวิธีวัดผลที่อาจารย์ผู้สอนใช้

วิธีวัดผล	หัวหน้าหมวดวิชาหรือ หัวหน้าสายวิชา	ลำดับที่	อาจารย์ผู้สอน	ลำดับที่
การสังเกต	7	3	16	2
การสอบปากเปล่า	1	7	3	7
การสอบภาคปฏิบัติ	10	1	25	1
การตรวจผลงาน	8	2	16	2
การสอบข้อเขียนแบบอัตนัย	2	6	9	6
การสอบข้อเขียนแบบปรนัย	4	5	12	4
การสอบข้อเขียนแบบอัตนัย และปรนัย	6	4	11	5
r_{XY}	.93			

จากตารางที่ 19 วิธีวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาพลานามัยแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนในหมวดใช้มากที่สุดคือ การสอบภาคปฏิบัติ รองลงมาได้แก่ การตรวจผลงาน การสอบปากเปล่า เป็นวิธีที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำน้อยที่สุด ส่วนอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาพลานามัยใช้วิธีการสอบภาคปฏิบัติมากที่สุด รองลงมาได้แก่การสังเกตและการตรวจผลงาน การสอบปากเปล่าเป็นวิธีที่อาจารย์ผู้สอนใช้น้อยที่สุด เมื่อพิจารณาค่าสหสัมพันธ์ของวิธีวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำกับวิธีวัดผลที่อาจารย์ผู้สอนใช้ ปรากฏว่าค่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงมาก

3.5.4 วิธีการออกข้อสอบ

จากความคิดเห็นของหัวหน้าสายวิชาพลานามัยทั้งหมด เกี่ยวกับวิธีการออกข้อสอบว่า กลุ่มใดบ้างเป็นผู้ออกข้อสอบระหว่าง 3 กลุ่ม คือ ครูผู้สอนออกข้อสอบเอง มีคณะกรรมการของโรงเรียนออกข้อสอบ และมีคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียนออกข้อสอบ นั้น หัวหน้าสายวิชาพลานามัยระบุว่า ครูผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบเองแต่เพียงกลุ่มเดียว โดยมีความถี่ 12 ส่วนวิธีการออกข้อสอบโดยคณะกรรมการของโรงเรียน และคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียน ไม่มีการปฏิบัติเลย (จากตารางที่ 55)

3.5.5 วิธีการให้ระดับคะแนน

จากความคิดเห็นของหัวหน้าสายวิชาพลานามัยทั้งหมด เกี่ยวกับวิธีการให้ระดับคะแนนแก่นักเรียนว่า กลุ่มใดบ้างเป็นผู้ให้ระดับคะแนน ระหว่าง 5 กลุ่ม คือ ครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนน มีคณะกรรมการของโรงเรียน มีคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียน หัวหน้าหมวดเป็นผู้ให้ระดับคะแนน และเจ้าหน้าที่วัดผลเป็นผู้ให้ระดับคะแนน หัวหน้าสายวิชาพลานามัย ระบุว่า ครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนนมีมากที่สุด โดยมีความถี่ 8 รองลงมาได้แก่ หัวหน้าหมวดเป็นผู้ให้ระดับคะแนน มีความถี่ 4 และเจ้าหน้าที่วัดผลเป็นผู้ให้ระดับคะแนน มีความถี่ 2 ส่วนการให้ระดับคะแนนโดย คณะกรรมการของโรงเรียน และคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียน ไม่มีการปฏิบัติเลย (จากตารางที่ 57)

3.5.6 ระเบียบปัญหาการใช้หลักสูตร

ตารางที่ 20

ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชาพลานามัย

ปัญหา	\bar{X}	S.D	ลำดับที่ ของปัญหา	ไม่ได้ ปฏิบัติ
1. ความร่วมมือของครูในหมวดเพื่อปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่	1.91	.79	15	
2. การนิเทศครูในหมวดให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	2.08	.51	13	
3. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานในหมวดวิชา	2.25	.75	8	
4. การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดประชุมสัมมนาหรืออบรมให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่	2.12	.64	12	4
5. ความเข้าใจของครูที่จะปฏิบัติตามหลักสูตรในหมวดวิชาพลานามัย	1.83	.38	16	
6. การจัดลำดับคสามต่อเนืองของวิชาต่าง ๆ ในหมวดวิชาพลานามัย	2.16	.57	11	
7. ความเพียงพอของเวลากับเนื้อหาในแต่ละรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้สอน	2.25	.45	8	
8. การเปิดสอนรายวิชาต่าง ๆ ตามโปรแกรม	2.33	.65	5	
9. การเปิดสอนวิชาเลือกในหมวดวิชาพลานามัย	2.50	.67	2	
10. ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอนในหมวดวิชาพลานามัย	3.08	.51	1	
11. ความรู้ความสามารถของครูที่สอนในแต่ละรายวิชา	2.25	.75	8	
12. ความสอดคล้องของประมวลการสอนกับหลักสูตรในแต่ละรายวิชา	2.33	.49	5	

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ปัญหา	\bar{X}	S.D	ลำดับที่ ของปัญหา	ไม่ได้ ปฏิบัติ
13. ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียนในหมวด วิชาพลานามัย	2.50	.67	2	
14. การจัดอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละ รายวิชา	2.41	.51	4	
15. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางด้านวิชาการของ หมวดวิชาพลานามัย	2.30	.48	7	2
16. ความรู้ความสามารถของครูในการจัดระดับคะแนน	2.08	.66	13	

จากตารางที่ 20 หัวหน้าสายวิชาพลานามัยมีความเห็นว่า ความเพียงพอของจำนวนครู
กับจำนวนวิชาที่เปิดสอนในหมวด มีปัญหามากที่สุด ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียนในหมวด
วิชาและการเปิดวิชาเลือกในหมวดวิชา มีปัญหามากรองลงมา ส่วนความเข้าใจของครูที่จะ
ปฏิบัติตามหลักสูตรในหมวดวิชาพลานามัย มีปัญหาน้อยที่สุด

3.5.7 โครงการปรับปรุงในหมวดวิชาพลานามัย

จากคำถามปลายเปิดของแบบสำรวจที่ 2 สำหรับหัวหน้าสายวิชาพลานามัย
ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะความคิดเห็นที่จะช่วยให้การใช้หลักสูตรใหม่ได้ผลดียิ่ง พอสรุปได้ดังนี้
คือ ควรจัดการอบรมครูผู้สอนเป็นระยะ ๆ ปรับปรุงเนื้อหาวิชาสู่ศึกษาย่อยให้เข้าช้องกัน จัด
วิชามังคัมให้เหมาะสมกับวัยของเด็ก ควรจัดสถานที่ เช่น โรงพลศึกษา และเครื่องอุปกรณ์ให้เพียงพอ
ควรจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น

3.6 ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยรามคำแหง

3.6.1 เอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร

ตารางที่ 21

ความเพียงพอของเอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรตามความคิดเห็นของ
อาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยรามคำแหง

เอกสาร	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
หลักสูตร	4	14	8
คู่มือหลักสูตร	10	12	4
ประมวลการสอน	12	10	4
โครงการสอน	9	11	6
แบบเรียน	3	16	7
หนังสืออ่านประกอบ	8	14	4
คู่มือการประเมินผลการเรียน	14	6	6
รวม	60	83	39

จากตารางที่ 21 อาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีความเห็นว่า ประมวลการสอน และคู่มือการประเมินผลการเรียน ส่วนมากไม่มีเลย แต่เอกสารการใช้หลักสูตรประเภทอื่น ส่วนมากมีแต่ไม่เพียงพอ อย่างไรก็ตาม เอกสารทุกประเภทบางแห่งมีเพียงพอ แต่เป็นส่วนที่น้อยมาก และเมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ในมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีปัญหาเกี่ยวกับ ความเพียงพอของเอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร

3.6.2 สถานที่ วัสดุและอุปกรณ์

ตารางที่ 22

ความเพียงพอของสถานที่ วัสดุ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน
ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยรามคำแหง

สถานที่ วัสดุและอุปกรณ์	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
โรงพลศึกษา(โรงยิม)	17	9	—
สนาม	2	16	8
สนามบาสเกตบอล	4	13	9
สนามเบตมินตัน	8	14	4
สไลด์	25	1	—
ทุนจำลอง	26	—	—
โต๊ะปิงปอง	—	24	2
อุปกรณ์ต่าง ๆ ในการฝึกกีฬา	—	21	5
อุปกรณ์ต่าง ๆ ในการฝึกกรีฑา	3	20	3
อุปกรณ์ที่ใช้ฝึกกิจกรรมเข้าจังหวะ	10	15	1
รวม	95	133	32

จากตารางที่ 22 อาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีความเห็นว่า ในการเรียนการสอนมหาวิทยาลัยรามคำแหง ส่วนมากไม่มีโรงพลศึกษา (โรงยิม) และสไลด์ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทุนจำลองทุกแห่งไม่มีเลย ส่วนสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ประเภทอื่น ๆ ส่วนมากมีแต่ไม่เพียงพอ อย่างไรก็ตาม สถานที่และวัสดุอุปกรณ์ทุกประเภทยกเว้น โรงพลศึกษา สไลด์ ทุนจำลอง บางแห่งมีเพียงพอ แต่เป็นส่วนที่น้อยมาก และเมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ในมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอน

3.6.3 วิธีการออกข้อสอบ

จากความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาพลานามัยทั้งหมด เกี่ยวกับวิธีการออกข้อสอบว่า กลุ่มใบบ้างเป็นผู้ออกข้อสอบระหว่าง 3 กลุ่มคือ ครูผู้สอนออกข้อสอบเอง มีคณะกรรมการของโรงเรียนออกข้อสอบ และมีคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียนออกข้อสอบนั้น อาจารย์ผู้สอนระบุว่า ครูผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบเพียงกลุ่มเดียวเท่านั้น โดยมีความถี่ 26 ส่วนวิธีการออกข้อสอบโดยมีคณะกรรมการของโรงเรียนและมีคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียน ไม่มีการปฏิบัติเลย (จากตารางที่ 56)

3.6.4 ระดับปัญหาการใช้หลักสูตร

ตารางที่ 23

ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาพลานามัย

ปัญหา	\bar{X}	S.D	ลำดับที่ ของปัญหา
1. การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในการสอนวิชาพลานามัย	2.30	.61	5
2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรในหมวดวิชาพลานามัย	2.03	.72	6
3. เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรกับเวลาที่ใช้สอน	2.53	.76	2
4. การเปิดวิชาบังคับเลือกและวิชาเลือกในหมวดพลานามัยให้ถูกต้องและเหมาะสมกับจำนวนบุคลากร	2.73	.77	1
5. ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้า	2.53	.81	2
6. ความเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือกีฬาในแต่ละรายวิชาที่เปิดสอน	2.53	.90	2
7. วิธีจัดระดับคะแนน	1.88	.71	8
8. การตรวจข้อสอบและการจัดระดับคะแนนให้เสร็จตามกำหนด	1.92	.79	7

จากตารางที่ 23 อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาพลานามัยมีความเห็นว่า การเปิดวิชาบังคับและวิชาเลือกในหมวดวิชาพลานามัยให้ถูกต้องและเหมาะสมกับจำนวนบุคลากรมีปัญหามากที่สุด ปัญหาการรองลงมาตามลำดับได้แก่ เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรกับเวลาที่ใช้สอน ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้าและความเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือกีฬาในแต่ละรายวิชาที่เปิดสอน ส่วนเรื่องอื่น ๆ อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาพลานามัยเห็นว่าไม่มีปัญหาน้อยและวิธีจัดระดับคะแนนมีปัญหา

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒวิทยาลัย

3.7 ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสาขาวิชาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒวิทยาลัย

3.7.1 วิธีสอน

ตารางที่ 24

วิธีสอนที่หัวหน้าสาขาวิชาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒวิทยาลัยแนะนำและวิธีสอนที่อาจารย์ผู้สอนใช้

วิธีสอน	หัวหน้าหมวดวิชาหรือ หัวหน้าสาขาวิชา	ลำดับที่	อาจารย์ผู้สอน	ลำดับที่
การบรรยาย	7	3	27	1
การแบ่งกลุ่มค้นคว้า	7	3	16	3
การปฏิบัติในห้องทดลอง	13	1	18	2
การฝึกทักษะ	2	11	6	9
การฝึกปฏิบัติ	6	6	9	6
การศึกษานอกสถานที่	5	8	6	9
การสาธิต	8	2	15	4
การอภิปราย	7	3	9	6
การแสดงผลงานตามสมมุติ	1	12	-	-
การแก้ปัญหา	6	6	10	5
การสอนแบบสืบสวนสอบสวน	3	9	6	9
การให้ทองจำ	-	-	8	8
การสอนแบบโครงการ	2	10	-	-

 $r_{XY} = .70$

จากตารางที่ 24 วิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาวิทยาศาสตร์ แนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้มากที่สุดคือวิธีการปฏิบัติในห้องทดลอง รองลงมาได้แก่การสาธิต การบรรยาย การอภิปราย การแบ่งกลุ่มคนคว่ำ สำหรับอาจารย์ผู้สอนใช้วิธีการบรรยายมากที่สุด รองลงมาได้แก่การปฏิบัติในห้องทดลอง และการแบ่งกลุ่มคนคว่ำ เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของวิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำกับวิธีสอนที่อาจารย์ผู้สอนใช้ ปรากฏว่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง

3.7.2 สถานที่เรียน

จากความคิดเห็นของหัวหน้าสายวิชาวิทยาศาสตร์ เกี่ยวกับห้องเรียน ห้องพิเศษ และสถานที่เรียนว่าครูในหมวดใช้สถานที่ใดบ้าง จากตัวเลือกคือ ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ ห้องปฏิบัติการทางภาษา โรงฝึกงาน โรงพลศึกษา ห้องปฏิบัติการทางพาณิชยกรรม เรือนเพาะชำ แปลงสาธิต ห้องศิลปศึกษา ห้องปฏิบัติการทางคหกรรมศาสตร์ และอื่น ๆ โปรกระบุ นั้น หัวหน้าสายวิชาระบุว่า ครูในหมวดใช้ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์มากที่สุด โดยมีความถี่ 14 รองลงมาได้แก่ เรือนเพาะชำ มีความถี่ 3 และแปลงสาธิตมีความถี่ 2 ส่วนสถานที่อื่น ๆ ครูในหมวดไม่ได้ใช้เลย (จากตารางที่ 53)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.7.3 วิธีวัดผล

ตารางที่ 25

วิธีวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาวิทยาศาสตร์แนะนำ และ

วิธีวัดผลที่อาจารย์ผู้สอนใช้

วิธีวัดผล	หัวหน้าหมวดวิชา หรือ หัวหน้าสายวิชา	ลำดับที่	อาจารย์ผู้สอน	ลำดับที่
การสังเกต	12	1	20	2
การสอบปากเปล่า	7	5	7	7
การสอบภาคปฏิบัติ	7	5	15	4
การตรวจผลงาน	10	3	20	2
การสอบข้อเขียนแบบ อัตนัย	5	7	11	6
การสอบข้อเขียนแบบ ปรนัย	8	4	15	4
การสอบข้อเขียนแบบ อัตนัยและปรนัย	12	1	22	1

 $r_{xy} = 0.85$

จากตารางที่ 25 หัวหน้าสายวิชาวิทยาศาสตร์แนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้วิธีการสังเกตและการสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัยมากที่สุด ส่วนการสอบข้อเขียนแบบอัตนัย หัวหน้าสายวิชาแนะนำน้อยที่สุด ส่วนอาจารย์ผู้สอนใช้วิธีวัดผลโดยการสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัยมากที่สุด รองลงมาได้แก่การสังเกตและการตรวจผลงาน การสอบปากเปล่าเป็นวิธีที่อาจารย์ผู้สอนใช้น้อยที่สุด เมื่อพิจารณาค่าสหสัมพันธ์ของวิธีวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำกับวิธีวัดผลที่อาจารย์ผู้สอนใช้ ปรากฏว่าค่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง

3.7:4 วิธีการออกข้อสอบ

จากความคิดเห็นของหัวหน้าสายวิชาวิทยาศาสตร์ทั้งหมด เกี่ยวกับวิธีการออกข้อสอบว่า กลุ่มไคบังเป็นผู้ออกข้อสอบระหว่าง 3 กลุ่ม คือ ครูผู้สอนออกข้อสอบเอง มีคณะกรรมการของโรงเรียนออกข้อสอบ และมีคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียนออกข้อสอบนั้น หัวหน้าสายวิชาวิทยาศาสตร์ ระบุว่า ครูผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบเอง มีมากที่สุด โดยมีความถี่ 14 รองลงมาได้แก่ มีคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียนออกข้อสอบ มีความถี่ 1 ส่วนวิธีการออกข้อสอบโดยมีคณะกรรมการของโรงเรียน ไม่มีการปฏิบัติเลย (จากตารางที่ 55)

3.7:5 วิธีการให้ระดับคะแนน

จากความคิดเห็นของหัวหน้าสายวิชาวิทยาศาสตร์ ทั้งหมด เกี่ยวกับวิธีการให้ระดับคะแนนแก่นักเรียนในแต่ละรายวิชา ว่ากลุ่มไคบังเป็นผู้ให้ระดับคะแนน ระหว่าง 5 กลุ่ม คือ ครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนน มีคณะกรรมการของโรงเรียน มีคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียน หัวหน้าหมวดเป็นผู้ให้ระดับคะแนน และเจ้าหน้าที่วัดผลเป็นผู้ให้ระดับคะแนน หัวหน้าสายวิชาวิทยาศาสตร์ ระบุว่า ครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนน มีมากที่สุด โดยมีความถี่ 14 รองลงมาคือ หัวหน้าหมวดเป็นผู้ให้ระดับคะแนน มีความถี่ 1 ส่วนวิธีการให้ระดับคะแนนโดย คณะกรรมการของโรงเรียน คณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียน และเจ้าหน้าที่วัดผล ไม่มีการปฏิบัติเลย (จากตารางที่ 57)

3.7.6 ระดับปัญหาการใช้หลักสูตร

ตารางที่ 26

ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชาวิทยาศาสตร์

ปัญหา	\bar{X}	S.D	ลำดับที่ ของปัญหา	ไม่ได้ ปฏิบัติ
1. ความร่วมมือของครูภายในหมวดเพื่อปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่	1.85	.53	16	
2. การนิเทศครูภายในหมวดทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	2.28	.46	11	
3. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์	2.78	.89	4	
4. การร่วมมือกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่	2.30	.94	10	4
5. ความเข้าใจของครูที่จะปฏิบัติตามหลักสูตรในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์	2.00	.39	15	
6. การจัดลำดับความต่อเนื่องของวิชาต่าง ๆ ในหมวดวิทยาศาสตร์	2.42	.75	8	
7. ความเพียงพอของเวลากับเนื้อหาในแต่ละรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้สอน	2.57	1.15	7	
8. การเปิดสอนรายวิชาต่าง ๆ ตามโปรแกรม	2.42	.93	8	
9. การเปิดวิชาเลือกในหมวดวิทยาศาสตร์	2.14	.86	14	
10. ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอนในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์	3.00	.78	2	
11. ความรู้ความสามารถของครูที่สอนในแต่ละรายวิชา	2.28	.72	11	
12. ความสอดคล้องของประมวลการสอนกับหลักสูตรในแต่ละรายวิชา	2.64	.63	6	

ตารางที่ 26 (ต่อ)

ปัญหา	\bar{X}	S.D	ลำดับที่ ของปัญหา	ไม่ได้ ปฏิบัติ
13. ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียนใน หมวดวิชาวิทยาศาสตร์	2.78	.89	4	
14. การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ใน แต่ละรายวิชา	3.21	.80	1	
15. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางด้านวิชาการของ หมวดวิชาวิทยาศาสตร์	3.00	.63	2	3
16. ความรู้ความสามารถของครูในการจัดระดับ คะแนน	2.21	.80	13	

จากตารางที่ 26 หัวหน้าสายวิชาวิทยาศาสตร์ มีความเห็นว่าการจัดอุปกรณ์การสอนที่
จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา มีปัญหามากที่สุด ปัญหามากรองลงมาตามลำดับได้แก่ การจัด
กิจกรรมที่ส่งเสริมทางด้านวิชาการของหมวดวิชา ความเพียงพอของจำนวนครู กับจำนวนวิชา
ที่เปิดสอน ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียน ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับ
ในการดำเนินงานในหมวดวิชา ความสอดคล้องของประมวลการสอนกับหลักสูตรในแต่ละรายวิชา
และความเพียงพอของเวลาในแต่ละรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้สอน ส่วนความร่วมมือของครู
ภายในหมวด เพื่อปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่มีปัญหาน้อยที่สุด

3.7.7 โครงการปรับปรุงในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์

จากคำถามปลายเปิดของแบบสำรวจที่ 2 สำหรับหัวหน้าสายวิชาวิทยาศาสตร์
ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอความคิดเห็นที่จะช่วยให้การใช้หลักสูตรใหม่ได้ผลดียิ่งขึ้น พอสรุปได้ดังนี้คือ
การเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ให้เพียงพอ เนื้อหาวิชาควร เน้นเรื่องที่สามารถนำไปใช้ในวิถีประจำวัน
จริง ๆ ควรให้ครูผู้สอนได้รับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ ควรมีการสร้างข้อสอบมาตรฐาน ควร
เตรียมห้องทดลอง อุปกรณ์ แบบเรียนให้เพียงพอ อย่าให้ครูผู้สอนมีชั่วโมงสอนมากเกินไป

3.8 ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์

3.8.1 เอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร

ตารางที่ 27

ความเพียงพอของเอกสาร เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรตามความคิดเห็นของ
อาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์

เอกสาร	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
หลักสูตร	2	15	10
คู่มือหลักสูตร	9	13	5
ประมวลการสอน	9	8	10
โครงการสอน	10	13	4
แบบเรียน	—	17	10
หนังสืออ่านประกอบ	10	8	9
คู่มือการประเมินผลการเรียน	10	8	9
รวม	50	82	57

จากตารางที่ 27 อาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์มีความเห็นว่า หนังสืออ่านประกอบ คู่มือการประเมินผลการเรียน ส่วนมากไม่มีเลย แต่ประมวลการสอนส่วนมากมีเพียงพอ สำหรับเอกสาร เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประเภทอื่น ส่วนมากมีแต่ไม่เพียงพอ อย่างไรก็ตามเอกสารทุกประเภท บางแห่งมีเพียงพอ แต่เป็นส่วนน้อยมาก และเมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ความเพียงพอของ เอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรในมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์ มีปัญหา

3.8.2 สถานที่ วัสดุ และอุปกรณ์

ตารางที่ 28

ความเพียงพอของสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนตาม
ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์

สถานที่ วัสดุ และอุปกรณ์	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์	2	25	—
ห้องเรียนที่มีโต๊ะสาธิต	14	12	1
เครื่องมือและวัสดุสำหรับทดลองวิชาฟิสิกส์	3	24	—
เครื่องมือและวัสดุสำหรับทดลองชีววิทยา	2	24	1
เครื่องมือและวัสดุสำหรับทดลองเคมี	2	25	—
สไลด์	12	13	2
ฟิล์มสตริป	22	5	—
หุ่นจำลอง	16	11	—
แผ่นภาพใช้กับ เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ	19	8	—
รวม	92	147	4

จากตารางที่ 28 อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์มีความเห็นว่า ห้องเรียนที่มีโต๊ะสาธิต ฟิล์มสตริป หุ่นจำลอง และแผ่นภาพใช้กับเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ ส่วนมากไม่มีเลย ส่วนสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ประเภทอื่น ๆ ส่วนมากมีแต่ไม่เพียงพอ อย่างไรก็ตามห้องเรียนที่มีโต๊ะสาธิต เครื่องมือและวัสดุสำหรับทดลองชีววิทยาและสไลด์ บางแห่งมีเพียงพอแต่เป็นจำนวนน้อยมาก และเมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ความเพียงพอของสถานที่ วัสดุ และอุปกรณ์ในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ มีปัญหา:

3.8.3 วิธีการออกข้อสอบ

จากความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ทั้งหมด เกี่ยวกับวิธีการออกข้อสอบว่ากลุ่มใดบ้างเป็นผู้ออกข้อสอบ ระหว่าง 3 กลุ่ม คือ ครูผู้สอนออกข้อสอบเอง มีคณะกรรมการของโรงเรียนออกข้อสอบ และมีคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียนออกข้อสอบนั้น อาจารย์ผู้สอนระบุว่า ครูผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบเอง มีมากที่สุดโดยมีความถี่ 26 รองลงมาคือ มีคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียนออกข้อสอบ มีความถี่ 1 ส่วนวิธีการออกข้อสอบโดยมีคณะกรรมการของโรงเรียนออกข้อสอบไม่มีการปฏิบัติ (จากตารางที่ 56)

3.8.4 ระดับปัญหาการใช้หลักสูตร

ตารางที่ 29

ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์

ปัญหา	\bar{X}	S.D	ลำดับที่ ของปัญหา
1. การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในการสอนวิทยาศาสตร์	2.70	.60	3
2. ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์	2.14	.60	7
3. เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร กับเวลาที่ให้สอน	2.62	.74	4
4. ความเป็นลำดับต่อเนื่องของ เนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์ในแต่ละรายวิชา	2.44	.69	6
5. ความเพียงพอของเวลาที่ให้นักเรียนค้นคว้า	3.07	.61	1
6. การใช้เครื่องมือประกอบการสอนวิทยาศาสตร์	2.74	.76	2
7. การสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในแต่ละรายวิชา	2.59	.74	5
8. วิธีจัดระดับคะแนน	1.88	.50	8
9. การตรวจสอบและถ่วงระดับคะแนนให้ยุติตามกำหนด	1.77	.50	9

จากตารางที่ 29 อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ มีความเห็นว่า ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้ามีปัญหามากที่สุด ปัญหารองลงมาตามลำดับได้แก่ การใช้เครื่องมือประกอบการสอนวิทยาศาสตร์ การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรกับเวลาที่สอน และการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในแต่ละรายวิชา ส่วนเรื่องอื่น ๆ อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ เห็นว่ามีปัญหาน้อย และเรื่องที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือ การตรวจข้อสอบ และการจัดระดับคะแนนให้เสร็จตามกำหนด

หมวดวิชาคณิตศาสตร์

3.9 ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์

3.9.1 วิธีสอน

ตารางที่ 30

วิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์แนะนำและวิธีสอนที่อาจารย์ผู้สอนใช้

วิธีสอน	หัวหน้าหมวดวิชา หรือหัวหน้าสายวิชา	ลำดับที่	อาจารย์ผู้สอน	ลำดับที่
การบรรยาย	9	1	25	1
การแบ่งกลุ่มค้นคว้า	2	7	5	7
การปฏิบัติในห้องทดลอง	1	10	—	—
การฝึกทักษะ	9	1	19	2
การฝึกปฏิบัติ	4	4	15	4
การศึกษานอกสถานที่	—	—	—	—
การสาริต	2	7	4	8
การอภิปราย	3	6	3	9
การแสดงบทบาทสมมุติ	—	—	3	9

ตารางที่ 30 (ต่อ)

วิธีสอน	หัวหน้าหมวดวิชา หรือ หัวหน้าสายวิชา	ลำดับที่	อาจารย์ผู้สอน	ลำดับที่
การแก้ปัญหา	9	1	19	2
การสอนแบบสืบสวนสอบสวน	—	—	6	6
การให้ทองจำ	2	7	13	5
การสอนแบบโครงการ	4	4	1	11
r_{xy}		.84		

จากตารางที่ 30 หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์แนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้วิธีการบรรยาย การฝึกทักษะ และการแก้ปัญหามากที่สุด สำหรับอาจารย์ผู้สอนใช้วิธีการบรรยายมากที่สุด รองลงมาได้แก่การฝึกทักษะ และการแก้ปัญหา เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของวิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชา แนะนำกับวิธีสอนที่อาจารย์ผู้สอนใช้ ปรากฏว่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง

3.9.2 สถานที่เรียน

จากความคิดเห็นของหัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์ทั้งหมด เกี่ยวกับห้องเรียน ห้องพิเศษ และสถานที่เรียนว่า ครูในหมวดวิชาใช้สถานที่ใดบ้าง จากตัวเลือกคือห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ ห้องปฏิบัติการทางภาษา โรงฝึกงาน โรงพลศึกษา ห้องปฏิบัติการทางพาณิชยกรรม เรือนเพาะชำ แปลงสาธิต ห้องศิลปะศึกษา ห้องปฏิบัติการทางคหกรรม และอื่น ๆ ไปรกระนั้น หัวหน้าสายวิชาระบุว่า ครูในหมวดใช้แต่เฉพาะห้องเรียนเท่านั้น โดยมีความถี่ 13 ส่วน สถานที่อื่น ๆ ครูในหมวดไม่ได้ใช้เลย (จากตารางที่ 53)

3.9.3 วิธีวัดผล

ตารางที่ 31

วิธีวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์แนะนำและวิธีวัดผลที่อาจารย์ผู้สอนใช้

วิธีวัดผล	หัวหน้าหมวดวิชา หรือ หัวหน้าสายวิชา	ลำดับที่	อาจารย์ผู้สอน	ลำดับที่
การสังเกต	10	3	20	3
การสอบปากเปล่า	7	4	13	5
การสอบภาคปฏิบัติ	5	6	8	7
การตรวจผลงาน	15	1	25	1
การสอบข้อเขียนแบบอัตนัย	5	6	13	5
การสอบข้อเขียนแบบปรนัย	6	5	15	4
การสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย	13	2	22	2
r_{XY}		.94		

จากตารางที่ 31 หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์แนะนำให้ อาจารย์ผู้สอนในหมวดใช้วิธีวัดผลโดยการตรวจผลงานมากที่สุด รองลงมาได้แก่ การสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย ส่วนการสอบภาคปฏิบัติเป็นวิธีการที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำน้อยที่สุด อาจารย์ผู้สอนใช้วิธีการตรวจผลงานมากที่สุด รองลงมาได้แก่การสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย ส่วนการสอบภาคปฏิบัติ อาจารย์ผู้สอนใช้น้อยที่สุด เมื่อพิจารณาค่าสหสัมพันธ์ของวิธีวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำกับวิธีวัดผลที่อาจารย์ผู้สอนใช้ ปรากฏว่า ค่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงมาก

3.9.4 วิธีการออกข้อสอบ

จากความคิดเห็นของหัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์ทั้งหมด เกี่ยวกับวิธีการออกข้อสอบว่ากลุ่มไบบ้างเป็นผู้ออกข้อสอบ ระหว่าง 3 กลุ่ม คือ ครูผู้สอนออกข้อสอบเอง มีคณะกรรมการของโรงเรียนออกข้อสอบ และมีคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียนออกข้อสอบนั้น หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์ระบุว่า ครูผู้สอนออกข้อสอบเองมีมากที่สุด โดยมีความถี่ 13 รองลงมาได้แก่ มีคณะกรรมการของโรงเรียนออกข้อสอบ มีความถี่ 4 และมีคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียนออกข้อสอบ มีความถี่ 1 (จากตารางที่ 55)

3.9.5 วิธีการให้ระดับคะแนน

จากความคิดเห็นของหัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์ทั้งหมด เกี่ยวกับวิธีการให้ระดับคะแนนแก่นักเรียนในแต่ละรายวิชาว่า กลุ่มไบบ้างเป็นผู้ให้ระดับคะแนนระหว่าง 5 กลุ่ม คือ ครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนน มีคณะกรรมการของโรงเรียน มีคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียน หัวหน้าหมวดเป็นผู้ให้ระดับคะแนนและเจ้าหน้าที่วัดผลเป็นผู้ให้ระดับคะแนน หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์ ระบุว่า ครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนนมีมากที่สุด โดยมีความถี่ 11 รองลงมา เจ้าหน้าที่วัดผลเป็นผู้ให้ระดับคะแนนมีความถี่ 2 หัวหน้าหมวดเป็นผู้ให้ระดับคะแนนมีความถี่ 1 และมีคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียนเป็นผู้ให้ระดับความถี่ 1 ส่วนวิธีการให้ระดับคะแนนโดยคณะกรรมการของโรงเรียนไม่มีการปฏิบัติ (จากตารางที่ 57)

3.9.6 ระเบียบปฏิบัติการใช้หลักสูตร

ตารางที่ 32

ปฏิบัติการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์

ปัญหา	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่ ของปัญหา	ไม่ได้ ปฏิบัติ
1. ความร่วมมือของครูภายในหมวดเพื่อปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่	2.35	.49	10	
2. การนิเทศครูในหมวดให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	2.06	.45	12	
3. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานในหมวดวิชาคณิตศาสตร์	2.46	.99	6	
4. การร่วมมือกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่	2.42	.78	8	8
5. ความเข้าใจของครูที่จะปฏิบัติตามหลักสูตรในหมวดวิชาคณิตศาสตร์	2.00	.53	14	
6. การจัดลำดับความต่อเนื่องของวิชาต่าง ๆ ในหมวดวิชาคณิตศาสตร์	2.06	.59	12	
7. ความเพียงพอของเวลากับเนื้อหาในแต่ละรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้สอน	2.33	.61	11	
8. การเปิดสอนรายวิชาต่าง ๆ ตามโปรแกรม	2.66	.81	2	
9. การเปิดวิชาเลือกในหมวดวิชาคณิตศาสตร์	2.53	.74	4	
10. ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาต่างๆที่เปิดสอนในหมวด	2.73	.09	1	
11. ความรู้ความสามารถของครูที่สอนในแต่ละรายวิชา	2.00	.53	14	

ตารางที่ 32 (ต่อ)

ปัญหา	\bar{X}	S.D	ลำดับที่ ของปัญหา	ไม่ได้ ปฏิบัติ
12. ความสอดคล้องของประมวลการสอนกับหลักสูตร ในแต่ละรายวิชา	2.40	.82	9	
13. ความเพียงพอของแบบเรียนของฝึกเรียนใน หมวดวิชาคณิตศาสตร์	2.46	.83	6	
14. การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ใน แต่ละรายวิชา	2.53	.99	4	
15. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางด้านวิชาการ ของหมวดวิชา	2.55	1.03	3	6
16. ความรู้ความสามารถของครูในการจัด ระดับคะแนน	1.86	.74	16	

จากตารางที่ 32 หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์มีความเห็นว่า ความเพียงพอของจำนวนครู
กับจำนวนวิชาที่เปิดสอนในหมวดวิชา มีปัญหามากที่สุด ปัญหาที่รองลงมาตามลำดับได้แก่ การเปิด
สอนรายวิชาต่าง ๆ ตามโปรแกรม การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางด้านวิชาการ การจัดหาอุปกรณ์
การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา และการเปิดวิชาเลือกในหมวดวิชา ส่วนความรู้ความ
สามารถของครูในการจัดระดับคะแนนมีปัญหาน้อยที่สุด

ข้อที่น่าสังเกตคือ หัวหน้าสายวิชา จำนวน 8 คนจาก 14 คน ตอบว่า การร่วมกับกลุ่ม
โรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ เป็นสิ่งที่ไม่ได้ปฏิบัติและ
มีจำนวน 6 คนจาก 14 คน ตอบว่าไม่ได้ปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางด้านวิชาการ
ของหมวดวิชา

3.9.7 โครงการปรับปรุงในหมวดวิชาคณิตศาสตร์

จากคำถามปลายเปิดของแบบสำรวจที่ 2 สำหรับหัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์
ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอความคิดเห็นที่จะช่วยให้การใช้หลักสูตรใหม่ได้ผลดียิ่งขึ้น พอสรุปได้ดังนี้คือ

ควรเพิ่มเวลาเรียนในบางวิชา ควรเตรียมตำราที่ใช้ในการเรียนการสอนให้เพียงพอ อย่าให้ครูสอนมากเกินไป ควรปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้ทันสมัย ควรจัดลำดับในการเรียนบางวิชาให้เหมาะสม

3.10 ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในหมวดศึกษาศาสตร์

3.10.1 เอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร

ตารางที่ 33

ความเพียงพอของเอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรตามความคิดเห็นของ
อาจารย์ผู้สอนในหมวดศึกษาศาสตร์

เอกสาร	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
หลักสูตร	1	10	15
คู่มือหลักสูตร	5	4	7
ประมวลการสอน	6	9	11
โครงการสอน	7	11	8
แบบเรียน	—	16	10
หนังสืออ่านประกอบ	5	17	4
คู่มือการประเมินผลการเรียน	11	11	4
รวม	35	88	59

จากตารางที่ 33 อาจารย์ผู้สอนในหมวดศึกษาศาสตร์มีความเห็นว่า หลักสูตรและประมวลการสอนส่วนมากมีเพียงพอ แต่คู่มือการประเมินผลการเรียนส่วนมากไม่มีเลยสำหรับเอกสารหลักสูตรประเภทอื่น ๆ ส่วนมากมีแต่ไม่เพียงพอ และเมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ในหมวดศึกษาศาสตร์มีปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของเอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร

3.10.2 สถานที่ วัสดุและอุปกรณ์

ตารางที่ 34

ความเพียงพอของสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนตามความคิดเห็น
ของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาคณิตศาสตร์.

สถานที่วัสดุและอุปกรณ์	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
ห้องคณิตศาสตร์	18	6	2
แผ่นภาพใช้กับเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ	20	5	1
ฟิล์มสไลด์	21	5	—
สไลด์	21	5	—
รูปทรงเรขาคณิตต่าง ๆ	19	7	—
รวม	99	28	3

จากตารางที่ 34 อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาคณิตศาสตร์มีความเห็นว่า สถานที่ วัสดุ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนในหมวดวิชาคณิตศาสตร์ทุกประเภท ส่วนมากไม่มีเลย แต่บางแห่งซึ่งเป็นส่วนน้อยมีแต่ไม่เพียงพอ สำหรับห้องคณิตศาสตร์ แผ่นภาพใช้กับเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ มีบางแห่งมีเพียงพอแต่เป็นจำนวนที่น้อยมาก และเมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วในหมวดวิชาคณิตศาสตร์มีปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์

3.10.3 วิธีการออกข้อสอบ

จากความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาคณิตศาสตร์ทั้งหมดเกี่ยวกับวิธีการออกข้อสอบว่า กลุ่มใดบ้างเป็นผู้ออกข้อสอบ ระหว่าง 3 กลุ่มคือ ครูผู้สอนออกข้อสอบเอง มีคณะกรรมการของโรงเรียนออกข้อสอบ และมีคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียนออกข้อสอบ อาจารย์ผู้สอนระบุว่าครูผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบเองมากที่สุด โดยมีความถี่ 26 รองลงมาคือมีคณะกรรมการของโรงเรียนออกข้อสอบ มีความถี่ 5 และมีคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียนออกข้อสอบ มีความถี่ 1. (จากตารางที่ 56)

3.10.4 ระบุปัญหาการใช้หลักสูตร

ตารางที่ 35

ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาคณิตศาสตร์

ปัญหา	\bar{x}	S.D	ลำดับที่ ของปัญหา
1. การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในการสอนวิชาคณิตศาสตร์	2.84	.78	3
2. ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรในหมวดวิชาคณิตศาสตร์	2.14	.65	7
3. เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรกับเวลาที่ใช้สอน	2.42	.80	5
4. ความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนก่อให้เกิดปัญหาในการเลือกเรียนแต่ละรายวิชา	3.34	.62	1
5. ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด	2.84	.67	3
6. ความเพียงพอของเวลาที่จะใช้ในการตรวจงานของนักเรียน	3.07	.79	2
7. การได้รับความช่วยเหลือเมื่อมีอุปสรรคในการสอน	2.30	.73	6
8. วิธีจัดระดับคะแนน	1.80	.63	8
9. การตรวจข้อสอบและการจัดระดับคะแนนให้เสร็จตามกำหนด	1.69	.67	9

จากตารางที่ 35 อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาคณิตศาสตร์มีความเห็นว่าความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนก่อให้เกิดปัญหาในการเลือกเรียนแต่ละรายวิชา มีปัญหามากที่สุด มีปัญหามากรองลงมาตามลำดับได้แก่ ความเพียงพอของเวลาที่ใช้ในการตรวจงานของนักเรียน ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด และการเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในการสอนวิชาคณิตศาสตร์ ส่วนเรื่องอื่น ๆ อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาคณิตศาสตร์มีปัญหาน้อย และที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ การตรวจข้อสอบ และการจัดระดับคะแนนให้เสร็จตามกำหนด

หมวดวิชาภาษาอังกฤษ

3.11 ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษ

3.11.1 วิธีสอน

ตารางที่ 36

วิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษแนะนำและวิธีสอนที่อาจารย์ผู้สอนใช้

วิธีสอน	หัวหน้าหมวดวิชา หรือ หัวหน้าสายวิชา	ลำดับที่	อาจารย์ผู้สอน	ลำดับที่
การบรรยาย	6	3	23	1
การแบ่งกลุ่มคนคว่ำ	3	8	16	4
การปฏิบัติในห้องทดลอง	—	—	—	—
การฝึกทักษะ	11	1	23	1
การฝึกปฏิบัติ	5	4	17	3
การศึกษานอกสถานที่	2	10	—	—
การสาธิต	5	4	2	9
การอภิปราย	3	8	6	7
การแสดงบทบาทสมมุติ	5	4	11	6
การแก้ปัญหา	4	7	6	7
การสอนแบบสืบสวนสอบสวน	—	—	2	9
การให้ทองจำ	7	2	15	5
การสอนแบบโครงการ	1	11	—	—

r_{XY}

.79

จากตารางที่ 36 หัวหน้าสาขาวิชาภาษาอังกฤษแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้วิธีการฝึกทักษะมากที่สุด รองลงมาได้แก่ การให้ท่องจำ และการบรรยาย ส่วนอาจารย์ผู้สอนใช้วิธีการบรรยาย และการฝึกทักษะมากที่สุด รองลงมาได้แก่การฝึกปฏิบัติ และการแบ่งกลุ่มค้นคว้า เมื่อพิจารณาค่าสหสัมพันธ์ของวิธีสอนที่หัวหน้าสาขาวิชาแนะนำกับวิธีสอนที่อาจารย์ผู้สอนใช้ ปรากฏว่า ค่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง

3.11.2 สถานที่เรียน

จากความคิดเห็นของหัวหน้าสาขาวิชาภาษาอังกฤษทั้งหมด เกี่ยวกับห้องเรียน ห้องพิเศษ และ สถานที่เรียนว่า ครูในหมวดใช้สถานที่ใดบ้าง จากตัวเลือกคือ ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ ห้องปฏิบัติการทางภาษา โรงฝึกงาน โรงพลศึกษา ห้องปฏิบัติการทางพาณิชยกรรม เรือนเพาะชำ แผลงสาธิต ห้องศิลปะศึกษา ห้องปฏิบัติการทางคหกรรม และอื่น ๆ ไปรกระบุน หัวหน้าสาขาวิชาระบุว่า ครูในหมวดใช้เฉพาะห้องเรียนเท่านั้น โดยมีความถี่ 14 ส่วนสถานที่อื่น ๆ ครูในหมวดไม่ได้ใช้เลย (จากตารางที่ 53)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.11.3 วิธีวัดผล

ตารางที่ 37

วิธีวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษแนะนำและวิธีวัดผลที่อาจารย์ผู้สอนใช้

วิธีวัดผล	หัวหน้าหมวดวิชา หรือ หัวหน้าสายวิชา	ลำดับที่	อาจารย์ผู้สอน	ลำดับที่
การสังเกต	6	6	22	2
การสอบปากเปล่า	13	1	19	4
การสอบภาคปฏิบัติ	6	6	14	5
การตรวจผลงาน	13	1	23	1
การสอบข้อเขียนแบบอัตนัย	7	4	13	7
การสอบข้อเขียนแบบปรนัย	7	4	14	5
การสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย	13	1	22	2

 $r_{XY} = .63$

จากตารางที่ 37 วิธีวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้มากที่สุดได้แก่ การสอบปากเปล่า การตรวจผลงาน และการสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย แต่การสังเกต และการสอบภาคปฏิบัติ เป็นวิธีการที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำน้อยที่สุด สำหรับอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาภาษาอังกฤษใช้วิธีการตรวจผลงานมากที่สุด รองลงมาได้แก่การสังเกต และการสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย แต่การสอบข้อเขียนแบบอัตนัย อาจารย์ผู้สอนใช้น้อยที่สุด เมื่อพิจารณาค่าสหสัมพันธ์ของวิธีวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำกับวิธีวัดผลที่อาจารย์ผู้สอนใช้ ปรากฏว่า ค่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับกลาง

3.11.4 วิธีการออกข้อสอบ

จากความคิดเห็นของหัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษทั้งหมดเกี่ยวกับวิธีการออกข้อสอบว่า กลุ่มใดบ้างเป็นผู้ออกข้อสอบระหว่าง 3 กลุ่ม คือ ครูผู้สอนออกข้อสอบเอง มีคณะกรรมการของโรงเรียนออกข้อสอบ และมีคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียนออกข้อสอบ นั้น หัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษระบุว่า ครูผู้สอนออกข้อสอบเองมีมากที่สุด โดยมีความถี่ 13 รองลงมาคือ มีคณะกรรมการของโรงเรียนออกข้อสอบ มีความถี่ 2 ส่วนวิธีการออกข้อสอบ โดยวิธีมีคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียน ไม่มีการปฏิบัติเลย (จากตารางที่ 55)

3.11.5 วิธีการให้ระดับคะแนน

จากความคิดเห็นของหัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษทั้งหมด เกี่ยวกับวิธีการให้ระดับคะแนนแก่นักเรียนในแต่ละรายวิชาว่า กลุ่มใดบ้างเป็นผู้ให้ระดับคะแนนระหว่าง 5 กลุ่มคือ ครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนน มีคณะกรรมการของโรงเรียน มีคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียน หัวหน้าหมวดเป็นผู้ให้ระดับคะแนน และเจ้าหน้าที่วัดผลเป็นผู้ให้ระดับคะแนน หัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษระบุว่า ครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนนมีมากที่สุด โดยมีความถี่ 10 รองลงมาได้แก่หัวหน้าหมวดเป็นผู้ให้ระดับคะแนน มีความถี่ 3 และมีคณะกรรมการของโรงเรียนเป็นผู้ให้ระดับคะแนน มีความถี่ 2 ส่วนวิธีการให้ระดับคะแนนโดยมีคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียน และเจ้าหน้าที่วัดผลเป็นผู้ให้ระดับคะแนน ไม่มีการปฏิบัติเลย (จากตารางที่ 57)

3.11.6 ระดับปัญหาการใช้หลักสูตร

ตารางที่ 38

ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษ

ปัญหา	\bar{X}	S.D	ลำดับที่ ของปัญหา	ไม่ได้ ปฏิบัติ
1. ความร่วมมือของครูภายในหมวดเพื่อปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่	1.93	.45	15	
2. การนิเทศครูในหมวดให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	1.86	.35	16	
3. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ	2.57	.75	6	
4. การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่	2.45	.85	7	2
5. ความเข้าใจของครูที่จะปฏิบัติตามหลักสูตรในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ	2.40	.50	8	
6. การจัดลำดับความค่อนเนื่องของวิชาต่าง ๆ ในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ	2.26	.70	11	
7. ความเพียงพอของเวลากับเนื้อหาในแต่ละรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้สอน	2.66	.61	5	
8. การเปิดสอนรายวิชาต่าง ๆ ตามโปรแกรม	2.33	.81	9	
9. การเปิดวิชาเลือกในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ	2.13	.51	13	
10. ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอนในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ	3.06	.88	1	
11. ความรู้ความสามารถของครูที่สอนในแต่ละรายวิชา	2.22	.86	12	
12. ความสอดคล้องของประมวลการสอนกับหลักสูตรในแต่ละรายวิชา	2.33	.61	9	

ตารางที่ 38 (ต่อ)

ปัญหา	\bar{X}	S.D	ลำดับที่ ของปัญหา	ไม่ได้ ปฏิบัติ
13. ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียนใน หมวดวิชาภาษาอังกฤษ	2.86	.63	3	
14. การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ใน แต่ละรายวิชา	2.93	.70	2	
15. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางด้านวิชาการ ของหมวดวิชาภาษาอังกฤษ	2.69	.94	4	2
16. ความรู้ความสามารถของครูในการจัดระดับ คะแนน	2.06	.59	14	

จากตารางที่ 38 หัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษมีความเห็นว่า ความเพียงพอของจำนวนครู
กับจำนวนวิชาที่เปิดสอนในหมวดมีปัญหามากที่สุด ปัญหาการรองลงมาตามลำดับ ได้แก่การจัดหา
อุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียน การ
จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางด้านวิชาการของหมวดวิชา ความเพียงพอของเวลากับเนื้อหาในแต่ละ
รายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้สอน และความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานใน
หมวดวิชา ส่วนความร่วมมือของครูภายในหมวดเพื่อปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่และการนิเทศครูในหมวด
ให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร หัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษเห็นว่ามมีปัญหาอันน้อยมาก

3.11.7 โครงการปรับปรุงในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ

จากคำตามปลายเปิดของแบบสำรวจที่ 2 สำหรับหัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษ ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอความคิดเห็นที่จะช่วยให้การใช้หลักสูตรใหม่ได้ผลดียิ่งขึ้น พอสรุป
ได้ดังนี้คือ ควรมีการอบรมครูผู้สอนเป็นระยะ ๆ ควรมีการพบปะกันในระหว่างครูผู้สอนภายใน
ในกลุ่มโรงเรียนเพื่อช่วยกันแก้ปัญหา ควรเตรียมหนังสือแบบเรียนให้เพียงพอ ควรมีการรายงาน
งานความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงสิ่งใหม่ ๆ ให้ครูทราบโดยเร็ว ควรปรับเนื้อหาเกี่ยวกับเวลาในการ
สอนให้สมดุลกัน อย่าให้ครูสอนมากเกินไปเพื่อจะได้มีเวลาค้นคว้าเพิ่มเติม ควรจัดทำข้อสอบ
มาตรฐาน

3.12- ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยภาษาอังกฤษ

3.12.1 เอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร

ตารางที่ 39

ความเพียงพอของเอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรตามความคิดเห็นของ
อาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยภาษาอังกฤษ

เอกสาร	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
หลักสูตร	2	14	11
คู่มือหลักสูตร	7	13	7
ประมวลการสอน	9	11	7
โครงการสอน	9	13	5
แบบเรียน	-	9	18
หนังสืออ่านประกอบ	4	18	5
คู่มือการประเมินผลการเรียน	14	8	5
รวม	45	86	58

จากตารางที่ 39 อาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยภาษาอังกฤษ มีความเห็นว่า ส่วนมากไม่มีคู่มือการประเมินผลการเรียนเลย แต่แบบเรียนส่วนมากมีเพียงพอ สำหรับเอกสารการใช้หลักสูตรประเภทอื่น ส่วนมากมีแต่ไม่เพียงพอ และเมื่อพิจารณาโดยรวมในมหาวิทยาลัยภาษาอังกฤษ มีปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของเอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร

3.12.2 สถานะที่ วัสดุและอุปกรณ์

ตารางที่ 40

ความเพียงพอของสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนตามความคิดเห็น
ของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ

สถานที่วัสดุและอุปกรณ์	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
ห้องปฏิบัติการทางภาษา	27	—	—
แผ่นภาพที่ใช้กับเครื่องฉายข้ามศีรษะ	25	2	—
เทปและเครื่องเล่นเทป	9	14	4
ฟิล์มสตริป	22	4	1
แผ่นเสียงและเครื่องเล่นแผ่นเสียง	10	14	3
แผ่นภาพประกอบการเรียน	17	6	4
รวม	110	40	12

จากตารางที่ 40 อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาภาษาอังกฤษมีความเห็นว่า ไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษาเลย และแผ่นภาพที่ใช้กับเครื่องฉายข้ามศีรษะ ฟิล์มสตริป แผ่นภาพประกอบการเรียน ส่วนมากไม่มีเลย แต่เทปและเครื่องเล่นเทป แผ่นเสียงและเครื่องเล่นแผ่นเสียง ส่วนมากมีแต่ไม่เพียงพอ อย่างไรก็ตามบางแห่งมีวัสดุและอุปกรณ์ที่เพียงพอ แต่เป็นส่วนที่น้อยมาก เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม ในหมวดวิชาภาษาอังกฤษมีปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของสถานที่วัสดุและอุปกรณ์

3.12.3 วิธีการออกข้อสอบ

จากความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวิธีการออกข้อสอบว่ากลุ่มใดบ้างเป็นผู้ออกข้อสอบระหว่าง 3 กลุ่มคือ ครูผู้สอนออกข้อสอบเอง มีคณะกรรมการของโรงเรียนออกข้อสอบ มีคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียนออกข้อสอบ อาจารย์ผู้สอนระบุว่า ครูผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบเองมีมากที่สุด โดยมีความถี่ 26 รองลงมาคือมีคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียนเป็นผู้ออกข้อสอบ โดยมีความถี่ 2 (จากตารางที่ 56)

3.12.4 ระเบียบปัญหาการใช้หลักสูตร

ตารางที่ 41

ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ

ปัญหา	\bar{X}	S.D	ลำดับที่ของปัญหา
1. การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ	2.88	.75	4
2. ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ	2.40	.57	5
3. เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรกับเวลาที่ใช้สอน	2.40	.74	5
4. การจัดเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	3.11	.57	1
5. ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้า	2.96	.74	3
6. วิธีจัดระดับคะแนน	1.96	.43	8
7. การตรวจสอบและการจัดระดับคะแนนให้เสร็จตามกำหนด	1.77	.50	9
8. การบังคับให้นักเรียนสอบผ่านในแต่ละรายวิชาก่อนที่จะเรียนรายวิชาอื่นต่อไป	2.37	.62	7
9. การประเมินผลให้ครบทั้ง 4 ทักษะในวิชาภาษาอังกฤษ	3.11	.80	1

จากตารางที่ 41 อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาภาษาอังกฤษมีความเห็นว่า การจัดเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิิตประจำวันมีปัญหามากที่สุด ปัญหาการรองลงมาตามลำดับได้แก่ การประเมินผลให้ครบทั้ง 4 ทักษะ ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้าและการเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในการสอน ส่วนเรื่องอื่น ๆ อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาภาษาอังกฤษเห็นว่าปัญหาน้อย และที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ การตรวจสอบและการจัดระดับคะแนนให้เสร็จตามกำหนด

มหาวิทยาลัยศิลปศึกษา

3.13 ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชาศิลปศึกษา

3.13.1 วิธีสอน

ตารางที่ 42

วิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาศิลปศึกษาแนะนำและวิธีสอนที่อาจารย์ผู้สอนใช้

วิธีสอน	หัวหน้าหมวดวิชา หรือ หัวหน้าสายวิชา	ลำดับที่	อาจารย์ผู้สอน	ลำดับที่
การบรรยาย	2	1	7	1
การแบ่งกลุ่มคนคว่ำ	-	-	3	5
การปฏิบัติในห้องทดลอง	-	-	3	5
การฝึกทักษะ	2	1	5	4
การฝึกปฏิบัติ	-	-	6	2
การศึกษานอกสถานที่	1	3	3	5
การสาธิต	-	-	6	2
การอภิปราย	-	-	2	8
การแสดงบทบาทสมมติ	-	-	1	10
การแก้ปัญหา	-	-	2	8
การสอนแบบสืบสวนสอบสวน	-	-	-	-
การให้ทองจำ	-	-	-	-
การสอนแบบโครงการ	-	-	1	11

จากตารางที่ 42 หัวหน้าสายวิชาศิลปศึกษาแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้การบรรยาย การฝึกทักษะ และการศึกษานอกสถานที่ ส่วนอาจารย์ผู้สอน ใช้วิธีการบรรยายมากที่สุด รองลงมาได้แก่ การฝึกปฏิบัติและการสาธิต เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของวิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำกับวิธีสอนที่อาจารย์ผู้สอนใช้ ปรากฏว่าอยู่ในระดับกลาง

3.13.2 สถานที่เรียน

จากความคิดเห็นของหัวหน้าสายวิชาศิลปศึกษาทั้งหมด เกี่ยวกับห้องเรียน ห้องพิเศษ และสถานที่เรียนว่าครูในหมวดใช้สถานที่ใดบ้าง จากตัวเลือกคือ ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ ห้องปฏิบัติการทางภาษา โรงฝึกงาน โรงพลศึกษา ห้องปฏิบัติการทางพาณิชยกรรม เรือนเพาะชำ แปลงสาธิต ห้องศิลปศึกษา ห้องปฏิบัติการทางเกษตรกรรม และอื่น ๆ ไปรกระบุนั้น หัวหน้าสายวิชาระบุว่าครูผู้สอนในหมวดใช้ เฉพาะห้องศิลปศึกษาเท่านั้น โดยมีความถี่ 3 ส่วนสถานที่อื่น ๆ ครูในหมวดไม่ได้ใช้เลย (จากตารางที่ 55)

3.13.3 วิธีวัดผล

ตารางที่ 43

วิธีวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาศิลปศึกษาแนะนำและวิธีวัดผลที่อาจารย์ผู้สอนใช้

วิธีวัดผล	หัวหน้าหมวดวิชา หรือ หัวหน้าสายวิชา	ลำดับที่	อาจารย์ผู้สอน	ลำดับที่
การสังเกต	1	4	5	3
การสอบปากเปล่า	-	-	1	7
การสอบภาคปฏิบัติ	2	2	8	1
การตรวจรายงาน	2	2	6	2
การสอบข้อเขียนแบบอัตนัย	1	4	3	6

ตารางที่ 43 (ต่อ)

วิธีวัดผล	หัวหน้าหมวดวิชา หรือ หัวหน้าสายวิชา	ลำดับที่	อาจารย์ผู้สอน	ลำดับที่
การสอบข้อเขียนแบบปรนัย	1	4	5	3
การสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย	3	1	4	5
r_{xy}		.55		

จากตารางที่ 43 หัวหน้าสายวิชาศิลปศึกษาแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้วิธีการสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัยมากที่สุด ส่วนอาจารย์ผู้สอนใช้วิธีการสอบภาคปฏิบัติมากที่สุด ใช้น้อยที่สุดได้แก่ การสอบปากเปล่า เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของวิธีวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำกับวิธีการวัดผลที่อาจารย์ผู้สอนใช้ปรากฏว่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับกลาง

3.13.4 วิธีการออกข้อสอบ

จากความคิดเห็นของหัวหน้าสายวิชาศิลปศึกษาทั้งหมดเกี่ยวกับวิธีการออกข้อสอบว่า กลุ่มใดบ้างเป็นผู้ออกข้อสอบระหว่าง 3 กลุ่มคือ ครูผู้สอนออกข้อสอบเอง มีคณะกรรมการของโรงเรียนออกข้อสอบและมีคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียนออกข้อสอบนั้น หัวหน้าสายวิชาศิลปศึกษาระบุว่า ครูผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบเองแต่เพียงกลุ่มเดียว โดยมีความถี่ 3 ส่วนวิธีการออกข้อสอบโดยคณะกรรมการของโรงเรียน และคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียนนั้น ไม่มีการปฏิบัติเลย (จากตารางที่ 55)

3.13.5 วิธีการให้ระดับคะแนน

จากความคิดเห็นของหัวหน้าสายวิชาศิลปศึกษาทั้งหมด เกี่ยวกับวิธีการให้ระดับคะแนนแก่นักเรียนในแต่ละรายวิชาว่า กลุ่มใดบ้างเป็นผู้ให้ระดับคะแนนระหว่าง 5 กลุ่มคือ ครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนน มีคณะกรรมการของโรงเรียน มีคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียน หัวหน้าหมวดเป็นผู้ให้ระดับคะแนนและเจ้าหน้าที่วัดผลเป็นผู้ให้ระดับคะแนน หัวหน้าสายวิชาศิลปศึกษาระบุว่าครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนน แต่เพียงกลุ่มเดียว โดยมีความถี่ 3 ส่วนวิธีการให้ระดับคะแนนโดยวิธีอื่น ๆ ไม่มีการปฏิบัติเลย (จากตารางที่ 57)

ม 3.13.6 ระดับปัญหาการใช้หลักสูตร

โรงเรียนที่เปิดสอนหมวดวิชาศิลปศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตการศึกษา 12 มีเพียง 4 แห่งเท่านั้น และมีหัวหน้าสายวิชาที่ตอบแบบสอบถามเพียง 3 คน จากทั้ง 3 คนนี้ ตอบว่าปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับพุทธศักราช 2518 ในส่วนที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่าว่า มีปัญหาเกี่ยวกับ ข้อ 7 ความเพียงพอของเวลา กับ เนื้อหา ข้อ 9 การเปิดวิชาเลือก ข้อ 10 ความเพียงพอของจำนวนครู ข้อ 13 ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียน ข้อ 14 การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแค็ตสวิชา ส่วนข้ออื่น ๆ ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่า มีปัญหาน้อย และน้อยที่สุด

แต่ข้อที่ 4 จำนวน 1 ใน 3 คน ตอบว่าไม่ได้ปฏิบัติเกี่ยวกับการร่วมกับ กลุ่มโรงเรียน ในการจัดประชุมสัมมนาหรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและจำนวน 1 ใน 3 เช่นกัน ตอบข้อ 15 ว่า ไม่ได้ปฏิบัติเกี่ยวกับจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางด้านวิชาการของหมวดวิชา

3.13.7 โครงการปรับปรุงในหมวดวิชาศิลปศึกษา

จากคำถามปลายเปิดในตอนที่ 3 หัวหน้าสายวิชาศิลปศึกษาทั้ง 3 คน เสนอแนะสิ่งที่จะช่วยให้หลักสูตรใหม่ดีขึ้นดังต่อไปนี้ เตรียมบุคลากรให้เพียงพอ ควรปรับปรุง เนื้อหาวิชาดีระยะเวลาที่ทำการสอน ควรจัดอบรมครูให้มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ ควรลดภาคทฤษฎีและเน้นภาคปฏิบัติให้มากขึ้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.14 ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยศิลปศึกษา

3.14.1 เอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร

ตารางที่ 44

ความเพียงพอของเอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรตามความคิดเห็นของ
อาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยศิลปศึกษา

เอกสาร	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
หลักสูตร	2	5	1
คู่มือหลักสูตร	3	5	-
ประมวลการสอน	3	5	-
โครงการสอน	2	4	1
แบบเรียน	5	3	-
หนังสืออ่านประกอบ	1	7	-
คู่มือการประเมินผลการเรียน	3	5	-
รวม	19	34	2

จากตารางที่ 44 อาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยศิลปศึกษามีความเห็นว่ แบบเรียนส่วนมากไม่มีเลย แต่เอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประเภทอื่น ส่วนมากมีแต่ไม่เพียงพอ และเมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ในมหาวิทยาลัยศิลปศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของเอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร

3.14.2 สถานที่ วัสดุและอุปกรณ์

ตารางที่ 45

ความเพียงพอของสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนตาม
ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาศิลปศึกษา

สถานที่ วัสดุและอุปกรณ์	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
ห้องศิลปศึกษา	2	5	1
ห้องดนตรี	2	5	1
เครื่องดนตรี (ไทย,สากล)	2	6	—
หุ่นจำลอง	3	5	—
เครื่องบันทึกเสียงและเครื่องเล่นแผ่นเสียง	2	6	—
วัสดุที่ใช้สำหรับฝึกวิชาศิลปศึกษา	1	6	1
รวม	12	33	3

จากตารางที่ 45 อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาศิลปศึกษามีความเห็นว่ สถานที่ วัสดุ และอุปกรณ์การสอนทุกประเภทในหมวดวิชาศิลปศึกษา ส่วนมากมีแต่ไม่เพียงพอ ซึ่งก่อให้เกิดปัญหา การไขหลักสูตร

3.14.3 วิธีการออกข้อสอบ

จากความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาศิลปศึกษาทั้งหมด เกี่ยวกับการออกข้อสอบว่า กลุ่มใ้ค้บางเป็นผู้ออกข้อสอบ ระหว่าง 3 กลุ่ม คือ ครูผู้สอนออกข้อสอบเอง มีคณะกรรมการของโรงเรียนออกข้อสอบ และมีคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียนออกข้อสอบนั้น อาจารย์ผู้สอนระบุว่า ครูผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบเอง แต่เพียงกลุ่มเดียว โดยมีความถี่ 8 ส่วน วิธีการออกข้อสอบโดยมีคณะกรรมการของโรงเรียน และมีคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียน ไม่มีการปฏิบัติเลย (จากตารางที่ 56)

3.14.4 ระบุปัญหาการใช้หลักสูตร

ตารางที่ 46

ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาศิลปศึกษา

ปัญหา	\bar{X}	S.D	ลำดับที่ ของปัญหา
1. การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในการสอนวิชาศิลปศึกษา	2.25	.46	3
2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรในหมวดวิชาศิลปศึกษา	2.25	.46	3
3. เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรกับเวลาที่ใช้สอน	2.50	.75	1
4. ความสัมพันธ์ของเนื้อหาวิชากับศิลปะในห้องเรียน	2.37	.51	2
5. ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้า	2.25	.46	3
6. การเปิดสอนรายวิชาตามความถนัดและความสนใจของนักเรียน	2.25	.46	3
7. การใช้วัสดุต่าง ๆ ในห้องเรียนให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน	2.25	.70	3
8. วิธีจัดระดับคะแนน	1.87	.35	8
9. การตรวจสอบข้อสอบและการจัดระดับคะแนนให้เสร็จตามตามกำหนด	1.75	.46	9

จากตารางที่ 46 อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาศิลปศึกษามีความเห็นว่ เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรกับเวลาที่ใช้สอนมีปัญหามากที่สุด ส่วนเรื่องอื่น ๆ อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาศิลปศึกษาเห็นว่ามีปัญหาน้อย และที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือการตรวจสอบ และจัดระดับคะแนนให้เสร็จตามกำหนด

หมวดวิชาชีพหรือวิชาศิลปะปฏิบัติ

3.15 ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชาชีพ

3.15.1 วิธีสอน

ตารางที่ 47

วิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาชีพแนะนำและวิธีสอนที่อาจารย์ผู้สอนใช้

วิธีสอน	หัวหน้าหมวดวิชา หรือ หัวหน้าสายวิชา	ลำดับที่	อาจารย์ผู้สอน	ลำดับที่
การบรรยาย	2	1	9	1
การแบ่งกลุ่มคนคว่ำ	1	6	2	6
การปฏิบัติในห้องทดลอง	1	6	2	6
การฝึกทักษะ	2	1	8	3
การฝึกปฏิบัติ	1	6	9	1
การศึกษานอกสถานที่	1	6	1	9
การสาธิต	2	1	8	3
การอภิปราย	1	6	4	5
การแสดงบทบาทสมมติ	-	-	1	9
การแก้ปัญหา	2	1	2	6
การผสมแบบสืบสวนสอบสวน	-	-	-	-
การให้ทองจำ	-	-	1	9
การสอนแบบโครงการ	2	1	-	-

r_{XY}

.52

จากตารางที่ 47 วิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาชีพแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้มากที่สุดแก่ การบรรยาย การฝึกทักษะ การสาธิต การแก้ปัญหา และการสอนแบบโครงการ ส่วน วิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวน การแสดงบทบาทสมมุติ และการให้ท่องจำ หัวหน้าสายวิชาไม่ แนะนำเลย สำหรับอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาชีพ ใช้วิธีการฝึกปฏิบัติ และการบรรยายมากที่สุด ส่วนการสอนแบบสืบสวนสอบสวน และการสอนแบบโครงการ อาจารย์ผู้สอนไม่ได้ใช้เลย เมื่อพิจารณาค่าสหสัมพันธ์ของวิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำกับวิธีสอนที่ครูใช้ ปรากฏว่า ค่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับกลาง

3.15.2 สถานที่เรียน

จากความคิดเห็นของหัวหน้าสายวิชาชีพทั้งหมดเกี่ยวกับห้องเรียน ห้องพิเศษ และสถานที่เรียนว่า ครูในหมวดวิชาชีพใช้สถานที่ใดบ้าง จากตัวเลือกคือ ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ ห้องปฏิบัติการทางภาษา โรงฝึกงาน โรงพลศึกษา ห้องปฏิบัติการทางพาณิชยกรรม เรือนเพาะชำ แปลงสาธิต ห้องศิลปะศึกษา ห้องปฏิบัติการทางคหกรรม และอื่น ๆ โปรดระบุ หัวหน้าสายวิชา ระบุว่า ครูในหมวดวิชาชีพ ใช้โรงฝึกงานมากที่สุด โดยมีความถี่ 4 รองลงมาคือ แปลงสาธิต มีความถี่ 3 เรือนเพาะชำ มีความถี่ 2 และ ห้องปฏิบัติการทางคหกรรม มีความถี่ 2 ส่วนสถานที่อื่น ๆ ครูในหมวดวิชาชีพไม่ได้ใช้เลย (จากตารางที่ 53)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.15.3 วิธีวัดผล

ตารางที่ 48

วิธีวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาชีพแนะนำและวิธีวัดผลที่อาจารย์ผู้สอนใช้

วิธีวัดผล	หัวหน้าหมวดวิชา หรือ หัวหน้าสายวิชา	ลำดับที่	อาจารย์ผู้สอน	ลำดับที่
การสังเกต	1	7	7	4
การสอบปากเปล่า	2	6	2	7
การสอบภาคปฏิบัติ	3	2	8	2
การตรวจผลงาน	3	2	9	1
การสอบข้อเขียนแบบอัตนัย	3	2	3	6
การสอบข้อเขียนแบบปรนัย	3	2	4	5
การสอบข้อเขียนแบบอัตนัย และปรนัย	4	1	8	3
r_{xy} .23				

จากตารางที่ 48 หัวหน้าสายวิชาชีพแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้วิธีการสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัยมากที่สุด การสังเกตเป็นวิธีการที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำน้อยที่สุด สำหรับอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาชีพใช้วิธีการตรวจผลงานมากที่สุด และการสอบปากเปล่าเป็นวิธีการที่อาจารย์ผู้สอนใช้น้อยที่สุด เมื่อพิจารณาค่าสหสัมพันธ์ของวิธีวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำกับวิธีวัดผลที่อาจารย์ผู้สอนใช้ ปรากฏว่า ค่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับค่า

3.15.4 วิธีการออกข้อสอบ

จากความคิดเห็นของหัวหน้าสายวิชาชีพทั้งหมด เกี่ยวกับวิธีการออกข้อสอบ ว่า กลุ่มใดบ้างเป็นผู้ออกข้อสอบ ระหว่าง 3 กลุ่มคือ ครูผู้สอนออกข้อสอบเอง มีคณะกรรมการของโรงเรียนออกข้อสอบ และมีคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียนออกข้อสอบนั้น หัวหน้าสายวิชา ระบุว่า ครูผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบเองแต่เพียงกลุ่มเดียว โดยมีความถี่ 4 ส่วนวิธีการออกข้อสอบโดยคณะกรรมการของโรงเรียน และคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียนนั้นไม่มีการปฏิบัติเลย (จากตารางที่ 55)

3.15.5 วิธีการให้ระดับคะแนน

จากความคิดเห็นของหัวหน้าสายวิชาชีพทั้งหมด เกี่ยวกับวิธีการให้ระดับคะแนนแก่นักเรียนในแต่ละรายวิชา ว่ากลุ่มใดบ้างเป็นผู้ให้ระดับคะแนน ระหว่าง 5 กลุ่ม คือ ครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนน มีคณะกรรมการของโรงเรียน มีคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียน หัวหน้าหมวดเป็นผู้ให้ระดับคะแนน และเจ้าหน้าที่วัดผลเป็นผู้ให้ระดับคะแนน หัวหน้าสายวิชาชีพระบุว่า ครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนนแต่เพียงกลุ่มเดียว โดยมีความถี่ 4 ส่วนวิธีการให้ระดับคะแนนโดยวิธีอื่น ไม่มีการปฏิบัติเลย (จากตารางที่ 57)

3.15.6 ระดับปัญหาการใช้หลักสูตร

โรงเรียนที่เปิดสอนหมวดวิชาชีพหรือศิลปปฏิบัติ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตการศึกษา 12 มีเพียง 5 แห่งและมีหัวหน้าสายวิชาที่ตอบแบบสอบถามเพียง 4 คน ทั้ง 4 คนตอบระดับปัญหาในส่วนที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า พอสรุปสิ่งที่เห็นปัญหามากของการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชาชีพที่สำคัญ คือ ข้อ 7 ความเพียงพอของเวลากับเนื้อหาในแต่ละรายวิชา ข้อ 8 การเปิดสอนวิชาต่าง ๆ ตามโปรแกรม ข้อ 9 การเปิดวิชาเลือก ข้อ 10 ความเพียงพอของจำนวนบุคลากร ข้อ 13 ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียน ข้อ 15 การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา ส่วนข้ออื่น ๆ มีปัญหาน้อย

แต่ข้อที่ 4 จำนวน 2 ใน 4 คน ตอบว่า ไม่ได้ปฏิบัติในการร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ และมี 1 ใน 4 คนตอบข้อ 15 ว่า ไม่ได้จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางค่านิยมวิชาการของมหาวิทยาลัย

3.15.7 โครงการปรับปรุงในมหาวิทยาลัย

จากคำถามปลายเปิดในตอนที 3 หัวข้อสายวิชาชีพ เสนอแนะสิ่งที่จะช่วยให้หลักสูตรใหม่ดีขึ้นดังต่อไปนี้คือ ควรเตรียมประมวลการสอนให้เพียงพอ ควรจัดสร้างโรงฝึกงานให้เพียงพอ ควรจัดครูให้เพียงพอ ควรส่งเสริมกำลังใจให้กับบุคลากรฝ่ายวิชาชีพ เนื่องจากมีปมค้อยในสายตาของครูและบุคลากรในมหาวิทยาลัยอื่น ๆ และควรปรับปรุงเวลาทำการสอนในภาคปฏิบัติ

3.16 ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัย

3.16.1 เอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร

ตารางที่ 49

ความเพียงพอของ เอกสาร เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัย

เอกสาร	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
หลักสูตร	1	7	2
คู่มือหลักสูตร	5	4	1
ประมวลการสอน	3	5	2
โครงการสอน	4	5	1
แบบเรียน	4	5	1
หนังสืออ่านประกอบ	3	6	1
คู่มือการประเมินผลการเรียน	4	5	1
รวม	24	37	9

จากตารางที่ 49 อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาชีพมีความเห็นว่า คู่มือหลักสูตรส่วนมากไม่มีเลย แต่เอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประเภทอื่นส่วนมากมีแต่ไม่เพียงพอ และเมื่อสรุปโดยส่วนรวมแล้ว ในหมวดวิชาชีพมีปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของเอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร

3.16.2 สถานที่ วัสดุและอุปกรณ์

ตารางที่ 50

ความเพียงพอของสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาชีพ

สถานที่ วัสดุ และอุปกรณ์	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
โรงฝึกงาน	—	10	—
แปลงสาธิตทดลอง	6	4	—
เรือนเพาะชำ	7	2	1
ห้องปฏิบัติการในรายวิชาที่เปิดสอน	—	10	—
เครื่องมือปฏิบัติภายในวิชาที่เปิดสอน	2	8	—
วัสดุสำหรับฝึกงาน	1	7	2
เครื่องจักรกล	7	3	—
เครื่องมือโรงงาน	6	4	—
รวม	29	48	3

จากตารางที่ 50 อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาชีพมีความเห็นว่า แปลงสาธิตทดลอง เรือนเพาะชำ เครื่องจักรกล เครื่องมือโรงงาน ส่วนมากไม่มีเลย แต่โรงฝึกงานห้องปฏิบัติการในรายวิชาที่เปิดสอน เครื่องมือปฏิบัติภายในวิชาที่เปิดสอน วัสดุสำหรับฝึกงานส่วนมากมีแต่ไม่เพียงพอ และเมื่อสรุปโดยส่วนรวม ในหมวดวิชาชีพมีปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของสถานที่ วัสดุอุปกรณ์

3.16.3 วิธีการออกข้อสอบ

จากความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาชีพทั้งหมด เกี่ยวกับวิธีการออกข้อสอบว่ากลุ่มใดบ้างเป็นผู้ออกข้อสอบระหว่าง 3 กลุ่มคือ ครูผู้สอนออกข้อสอบเอง มีคณะกรรมการของโรงเรียนออกข้อสอบ และมีคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียนออกข้อสอบนั้น อาจารย์ผู้สอนระบุว่า ครูผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบเองแต่เพียงกลุ่มเดียวเท่านั้น โดยมีความถี่ 10 ส่วนวิธีการออกข้อสอบโดยมีคณะกรรมการของโรงเรียน และมีคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียน ไม่มีการปฏิบัติเลย (จากตารางที่ 56)

3.16.4 ระดับปัญหาการใช้หลักสูตร

ตารางที่ 51

ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาชีพ

ปัญหา	\bar{X}	S.D	ลำดับที่ ของปัญหา
1. การให้การสนับสนุนของผู้บริหารต่อการ เปิดสอนวิชาชีพในโรงเรียน	2.10	.73	6
2. ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรในหมวดวิชาชีพ	2.10	.56	6
3. การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในการสอน	2.50	.84	3
4. การเปิดสอนวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการของท้องถิ่น	2.30	.94	4
5. ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนฝึกปฏิบัติในแต่ละรายวิชา	2.70	.82	1
6. จำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนในแต่ละรายวิชา	2.30	.67	4
7. การนำทรัพยากรในท้องถิ่นมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน	2.60	.69	2
8. วิธีจัดระดับคะแนน	2.10	.31	6
9. การตรวจข้อสอบและการจัดระดับคะแนนให้เสร็จตามกำหนด	1.90	.87	9

จากตารางที่ 51 อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาชีพมีความเห็นว่า ความเพียงพอของ เวลาที่จะให้นักเรียนฝึกปฏิบัติในแต่ละรายวิชาที่มีปัญหามากที่สุด ปัญหาการรองลงมาได้แก่ การ นำทรัพยากรในท้องถิ่นมาใช้ได้ เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน และการเขียนจุดมุ่งหมาย เชิงพฤติกรรมในการสอน ส่วนเรื่องอื่น ๆ อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาชีพเห็นว่า มีปัญหาน้อย และที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ การตรวจสอบข้อสอบและการจัดระดับคะแนนให้เสร็จตามกำหนด

สรุปปัญหาการใช้หลักสูตรจากทุกหมวดวิชา

ก. วิธีสอน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำและวิธีสอนที่อาจารย์ผู้สอนใช้ในทุกมหาวิทยาลัย

วิธีสอน	มหาวิทยาลัยภาษาไทย		มหาวิทยาลัยศึกษาศาสตร์		มหาวิทยาลัยศิลปากร		มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์		มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี		มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์		มหาวิทยาลัยศิลปากร		รวมจำนวนที่อาจารย์ผู้สอนใช้			
	หัวหน้าสายวิชา	อาจารย์ผู้สอน	หัวหน้าสายวิชา	อาจารย์ผู้สอน	หัวหน้าสายวิชา	อาจารย์ผู้สอน	หัวหน้าสายวิชา	อาจารย์ผู้สอน	หัวหน้าสายวิชา	อาจารย์ผู้สอน	หัวหน้าสายวิชา	อาจารย์ผู้สอน	หัวหน้าสายวิชา	อาจารย์ผู้สอน				
การบรรยาย	11	26	10	28	8	23	7	27	9	25	6	23	2	7	2	9	55	168
การแบ่งกลุ่มคนคว่ำ	13	25	12	23	4	12	7	16	2	5	3	16	-	3	1	2	42	102
การปฏิบัติการในห้องทดลอง	-	-	2	1	1	-	13	18	1	-	-	-	-	3	1	2	18	24
การฝึกทักษะ	6	20	4	11	6	20	2	6	9	19	11	23	2	5	2	8	42	112
การฝึกปฏิบัติ	6	14	5	6	9	23	6	9	4	15	5	17	-	6	1	9	36	99
การเรียนนอกสถานที่	5	9	8	9	1	4	5	6	-	-	2	-	1	3	1	1	23	32
การสาธิต	4	11	2	3	4	13	8	15	2	4	5	2	-	6	2	8	27	62
การอภิปราย	10	19	12	14	2	8	7	9	3	3	3	6	-	2	1	4	38	65
การแสดงบทบาทสมมติ	4	16	1	2	-	1	1	-	-	3	5	11	-	1	-	1	11	35
การแก้ปัญหา	3	-	5	13	3	8	6	10	9	19	4	6	-	2	2	2	32	68
การสอนแบบสืบสวน สอบสวน	1	1	2	1	1	1	3	6	-	6	-	2	-	-	-	-	7	17
การให้ทองจำ	9	20	3	10	-	1	-	8	2	13	7	15	-	-	-	1	21	68
การสอนแบบโครงการ	-	3	5	5	1	3	2	-	4	1	1	-	-	1	2	-	15	13

จากตารางที่ 52 วิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้มากที่สุดโดย
 ส่วน รวมจากทุกหมวดวิชา คือ การบรรยาย รองลงมาได้แก่ การแบ่งกลุ่มค้นคว้า
 และการฝึกทักษะ ส่วนการสอนแบบสืบสวนสอบสวน หัวหน้าสายวิชาแนะนำน้อยที่สุด สำหรับ
 วิธีสอนที่อาจารย์ผู้สอนใช้มากที่สุดโดยส่วนรวม จากทุกหมวดวิชาคือ การบรรยาย รองลง
 มาได้แก่ การฝึกทักษะ และการแบ่งกลุ่มค้นคว้า ส่วนการสอนแบบโครงการ อาจารย์ผู้สอน
 ใช้น้อยที่สุด

ข. สถานที่เรียน

ตารางที่ 53

ความคิดเห็นของหัวหน้าสายวิชาเกี่ยวกับห้องเรียน ห้องพิเศษและสถานที่เรียน
 ที่ครูในหมวดวิชาใช้ในทุกหมวดวิชา

หัวหน้าหมวดหรือ หัวหน้าสายวิชา	ห้องปฏิบัติ การทาง วิทยา ศาสตร์	ห้องปฏิบัติ การทาง ภาษา	โรง ฝึก งาน	โรง พล ศึกษา	ห้องปฏิบัติ การทาง พาณิชย กรรม	เรือน เพาะ ชำ	แปลง สา ธิต	ห้อง ศิลป ศึกษา	ห้องปฏิบัติ การทาง คห- กรรม	ห้อง เรียน
ภาษาไทย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	13
สังคมศึกษา	-	-	-	-	-	-	-	-	-	13
พละนาฏย	-	-	-	5	-	-	-	-	-	12
วิทยาศาสตร์	14	-	-	-	-	3	2	-	-	-
คณิตศาสตร์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	13
ภาษาอังกฤษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	14
ศิลปศึกษา วิชาชีพหรือ ศิลปปฏิบัติ	-	-	-	-	-	-	-	3	-	-
	-	-	4	-	-	2	3	-	2	-
รวม	14	-	4	5	-	5	5	3	2	65

จากตารางที่ 53 หัวหน้าสายวิชามีความเห็นว่าในหมวดวิชาภาษาไทย หมวดวิชา
สังคมศึกษา หมวดวิชาคณิตศาสตร์ และหมวดวิชาภาษาอังกฤษ ครูในหมวดใช้เฉพาะห้องเรียน
เท่านั้น ส่วนหมวดวิชาพลานามัย ใช้ห้องเรียนและโรงพลศึกษา หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ ใช้
ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์มากที่สุด รองลงมาได้แก่ เว็อนเพาะชำ และแปลงสาธิต หมวด
วิชาศิลปศึกษาใช้แต่เฉพาะห้องศิลปศึกษาเท่านั้น และหมวดวิชาชีพใช้โรงฝึกงาน เว็อนเพาะชำ
แปลงสาธิต ห้องปฏิบัติการทางคหกรรม และเมื่อพิจารณาโดยรวม จากทุกหมวดวิชาแล้ว
ใช้ห้องเรียนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ โรงพลศึกษา เว็อน
เพาะชำ แปลงสาธิต โรงฝึกงาน ห้องศิลปศึกษา ห้องปฏิบัติการทางคหกรรม ส่วนห้อง
ปฏิบัติการทางภาษา และห้องปฏิบัติการทางพาณิชยกรรมไม่ได้ใช้เลย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค. วิธีวัดผล

ตารางที่ 54

วิธีวัดผลที่หัวหน้าสาขาวิชาแนะนำและวิธีวัดผลที่อาจารย์ผู้สอนใช้ในทุกหมวดวิชา

วิธีวัดผล	หมวดวิชาภาษาไทย		หมวดวิชาสังคมศึกษา		หมวดวิชาพหุวัฒนธรรม		หมวดวิชาวิทยาศาสตร์		หมวดวิชาคณิตศาสตร์		หมวดวิชาภาษาอังกฤษ		หมวดวิชาศิลปศึกษา		หมวดวิชาชีพหรือวิชาศิลปปฏิบัติ		รวมจำนวนที่หัวหน้าสาขานำเสนอ	รวมจำนวนที่อาจารย์ผู้สอนเสนอ
	หัวหน้าสาขาวิชา	อาจารย์ผู้สอน	หัวหน้าสาขาวิชา	อาจารย์ผู้สอน	หัวหน้าสาขาวิชา	อาจารย์ผู้สอน	หัวหน้าสาขาวิชา	อาจารย์ผู้สอน	หัวหน้าสาขาวิชา	อาจารย์ผู้สอน	หัวหน้าสาขาวิชา	อาจารย์ผู้สอน	หัวหน้าสาขาวิชา	อาจารย์ผู้สอน	หัวหน้าสาขาวิชา	อาจารย์ผู้สอน		
การสังเกต	10	23	9	22	7	16	12	20	10	20	6	22	1	5	1	7	56	135
การสอบปากเปล่า	9	19	8	7	1	3	7	7	7	13	13	19	-	1	2	2	47	71
การสอบภาคปฏิบัติ	5	14	10	12	10	25	7	15	5	8	6	14	2	8	3	8	48	104
การตรวจผลงาน	13	23	13	26	8	16	10	20	15	25	13	23	2	6	3	9	77	148
การสอบข้อเขียนแบบอัตนัย	5	14	7	15	2	9	5	11	5	13	7	13	1	3	3	3	35	81
การสอบข้อเขียนแบบปรนัย	7	15	7	21	4	12	8	15	6	15	7	14	1	5	3	4	43	101
การสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย	11	24	10	23	6	11	12	22	13	22	13	22	3	4	4	8	72	136

จากตารางที่ 54 วิธีวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้มากที่สุด โดยส่วนรวมจากทุกหมวดวิชาคือ การตรวจผลงาน รองลงมาได้แก่ การสอบข้อเขียนแบบ อัตนัยและปรนัย การสังเกต ส่วนการสอบข้อเขียนแบบอัตนัย หัวหน้าสายวิชาแนะนำน้อย ที่สุด สำหรับวิธีวัดผลที่อาจารย์ผู้สอนใช้มากที่สุดโดยส่วนรวมจากทุกหมวดวิชา คือ การตรวจ ผลงาน รองลงมาได้แก่การสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย การสังเกต ส่วนการสอบปาก เปลา อาจารย์ผู้สอนใช้น้อยที่สุด

1. วิธีการออกข้อสอบตามความคิดเห็นของหัวหน้าสายวิชา

ตารางที่ 55

ความคิดเห็นของหัวหน้าสายวิชาเกี่ยวกับวิธีการออกข้อสอบในทุกหมวดวิชา

หัวหน้าหมวดวิชา หรือหัวหน้าสายวิชา	ครูผู้สอนออก ข้อสอบเอง	มีคณะกรรมการของ โรงเรียนออกข้อสอบ	มีคณะกรรมการของกลุ่ม โรงเรียนออกข้อสอบ	อื่นๆ
ภาษาไทย	13	—	—	—
สังคมศึกษา	13	1	3	—
พลานามัย	12	—	—	—
วิทยาศาสตร์	14	—	1	—
คณิตศาสตร์	13	4	1	—
ภาษาอังกฤษ	13	2	—	—
ศิลปะศึกษา	3	—	—	—
วิชาชีพหรือ ศิลปปฏิบัติ	4	—	—	—
รวม	85	7	5	—

จากตารางที่ 55 หัวหน้าสายวิชามีความเห็นว่า วิธีการออกข้อสอบส่วนมากของทุก
 หมวดวิชา ครูผู้สอนออกข้อสอบเองโดยเฉพาะ หมวดวิชาภาษาไทย หมวดวิชาพละนามัย
 หมวดวิชาศิลปศึกษา และหมวดวิชาชีพ ครูผู้สอนออกข้อสอบเองแต่เพียงกลุ่มเดียวเท่านั้น ส่วน
 วิธีอื่น ๆ ที่นอกเหนือไปจากครูผู้สอนออกข้อสอบเอง มีบ้างเป็นบางหมวดวิชาแต่น้อยมาก และ
 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมจากทุกหมวดวิชาแล้ว วิธีการที่ครูผู้สอนออกข้อสอบเองมีมากที่สุด รอง
 ลงมาคือ มีคณะกรรมการโรงเรียน และมีคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียนเป็นผู้ออกข้อสอบ
 ตามลำดับ

2. วิธีการออกข้อสอบตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน

ตารางที่ 56

ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับวิธีการออกข้อสอบในทุกหมวดวิชา

อาจารย์ผู้สอนใน หมวดวิชา	ครูผู้สอนออก ข้อสอบเอง	มีคณะกรรมการของ โรงเรียนออกข้อสอบ	มีคณะกรรมการของกลุ่ม โรงเรียนออกข้อสอบ	อื่นๆ
ภาษาไทย	26	5	—	—
สังคมศึกษา	29	1	1	—
พละนามัย	26	—	—	—
วิทยาศาสตร์	26	—	1	—
คณิตศาสตร์	26	5	1	—
ภาษาอังกฤษ	26	—	2	—
ศิลปศึกษา	8	—	—	—
วิชาชีพหรือ ศิลปปฏิบัติ	10	—	—	—
รวม	177	11	5	—

จากตารางที่ 56 อาจารย์ผู้สอนมีความเห็นว่า วิธีการออกข้อสอบส่วนมากของ
ทุกหมวดวิชา ครูผู้สอนออกข้อสอบเอง โดยเฉพาะหมวดวิชาพลานามัย หมวดวิชาศิลปศึกษา
และหมวดวิชาชีพ ครูผู้สอนออกข้อสอบเองแต่เพียงกลุ่มเดียวเท่านั้น ส่วนวิธีอื่น ๆ ที่นอก
เหนือไปจากครูผู้สอนออกข้อสอบเองมีบ้างเป็นบางหมวดวิชาแต่น้อยมาก และเมื่อพิจารณาโดย
ส่วนรวมจากทุกหมวดวิชาแล้ว วิธีการที่ครูผู้สอนออกข้อสอบเองมีมากที่สุด รองลงมาคือมี
คณะกรรมการของโรงเรียน และคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียนเป็นผู้ออกข้อสอบคำถามลำดับ

3. วิธีการให้ระดับคะแนน

ตารางที่ 57

วิธีการให้ระดับคะแนนแก่นักเรียนในแต่ละรายวิชาจากความคิดเห็นของ
หัวหน้าสายวิชาทุกหมวดวิชา

หัวหน้าสายวิชา หรือหัวหน้าหมวด วิชา	ครูผู้สอนเป็น ผู้ให้ระดับ คะแนน	มีคณะกรรมการ การของ โรงเรียน	มีคณะกรรมการ การของกลุ่ม โรงเรียน	หัวหน้าหมวด เป็นผู้ให้ระ ดับคะแนน	เจ้าหน้าที่ วัดผล เป็น ผู้ให้ระดับ คะแนน	อื่นๆ
ภาษาไทย	10	—	—	4	2	—
สังคมศึกษา	7	3	—	5	1	—
พลานามัย	8	—	—	4	2	—
วิทยาศาสตร์	14	—	—	1	—	—
คณิตศาสตร์	11	—	1	1	2	—
ภาษาอังกฤษ	10	2	—	3	—	—
ศิลปศึกษา	3	—	—	—	—	—
วิชาชีพหรือ ศิลปปฏิบัติ	4	—	—	—	—	—
รวม	67	5	1	18	7	—

จากตารางที่ 57 หัวหน้าสายวิชาเห็นว่า ส่วนมากของทุกหมวดวิชา ครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนนแก่นักเรียนในแต่ละรายวิชา โดยเฉพาะหมวดวิชาศิลปศึกษาและหมวดวิชาชีพ ครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนนแต่เพียงกลุ่มเดียวเท่านั้น ส่วนวิชาอื่น ๆ ที่นอกเหนือไปจากครูผู้สอนเป็นผู้ให้ในบางหมวดวิชาบ้างเล็กน้อยมาก และเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมจากทุกหมวดวิชาแล้ว วิธีการที่ครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนนมีมากที่สุด รองลงมาคือ หัวหน้าหมวดวิชาเป็นผู้ให้ เจ้าหน้าที่วัดผลเป็นผู้ให้ มีคณะกรรมการของโรงเรียน และมีคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียนเป็นผู้ให้ระดับคะแนน ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ฉ. ระดับปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชา

ตารางที่ 58

ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชา 6 หมวดวิชา

ข้อที่	หมวดวิชาภาษาไทย			หมวดวิชาสังคมศึกษา			หมวดวิชาพลานามัย			หมวดวิชาวิทยาศาสตร์			หมวดวิชาคณิตศาสตร์			หมวดวิชาภาษาอังกฤษ		
	\bar{X}	S.D	ไม่ได้ปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ไม่ได้ปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ไม่ได้ปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ไม่ได้ปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ไม่ได้ปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ไม่ได้ปฏิบัติ
1	1.76	.59		2.00	.67		1.91	.79		1.85	.53		2.35	.49		1.93	.45	
2	1.84	.37		2.07	.67		2.08	.51		2.28	.46		2.06	.45		1.86	.35	
3	2.23	.58		2.64	.49		2.25	.75		2.78	.89		2.46	.99		2.57	.75	
4	2.13	.54	3	2.30	.48	1	2.12	.64	4	2.30	.94	4	2.42	.78	8	2.45	.85	2
5	1.84	.37		1.92	.61		1.83	.38		2.00	.39		2.00	.53		2.40	.50	
6	2.15	.68		1.85	.66		2.16	.57		2.42	.75		2.06	.59		2.26	.70	
7	2.00	.70		2.14	.77		2.25	.45		2.57	1.15		2.33	.61		2.66	.61	
8	2.30	.75		2.50	.75		2.33	.65		2.42	.93		2.66	.81		2.33	.81	
9	2.30	.75		2.64	.84		2.50	.67		2.14	.86		2.53	.74		2.13	.51	
10	2.69	.85		2.71	.82		3.08	.51		3.00	.78		2.73	1.09		3.06	.88	
11	2.00	.57		2.07	.82		2.25	.75		2.28	.72		2.00	.53		2.20	.86	
12	2.38	.65		2.28	.72		2.33	.49		2.64	.63		2.40	.82		2.33	.61	
13	2.76	.43		2.42	.85		2.50	.67		2.78	.89		2.46	.83		2.86	.63	
14	2.84	.55		2.92	.82		2.41	.51		3.21	.80		2.53	.99		2.93	.70	
15	2.55	.88	4	2.46	.51	1	2.30	.48	2	3.00	.63	3	2.55	1.03	6	2.69	.94	2
16	1.84	.55		1.85	.66		2.08	.66		2.21	.80		1.86	.74		2.06	.59	

จากตารางที่ 58 หัวหน้าสายวิชามีความเห็นว่า มีปัญหาเกี่ยวกับ

ข้อ 3 ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานของหมวด ซึ่งหมวดวิชาวิทยาศาสตร์มีปัญหามากที่สุด รองลงมาได้แก่หมวดวิชาสังคมศึกษา และหมวดวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อ 7 ความเพียงพอของเวลากับเนื้อหาในแต่ละรายวิชา หมวดวิชาภาษาอังกฤษมีปัญหามากที่สุด รองลงมาได้แก่ หมวดวิชาวิทยาศาสตร์

ข้อ 8 การเปิดสอนรายวิชาต่าง ๆ ตามโปรแกรม หมวดวิชาวิทยาศาสตร์มีปัญหามากที่สุด รองลงมาได้แก่ หมวดวิชาสังคมศึกษา

ข้อ 9 การเปิดวิชาเลือกในหมวดวิชาสังคมศึกษา มีปัญหามากที่สุด รองลงมาได้แก่ หมวดวิชาคณิตศาสตร์ และหมวดวิชาพลานามัย

ข้อ 10 ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอน หมวดวิชาพลานามัยมีปัญหามากที่สุด รองลงมาได้แก่ หมวดวิชาภาษาอังกฤษ หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ หมวดวิชาคณิตศาสตร์ หมวดวิชาสังคมศึกษา หมวดวิชาภาษาไทย

ข้อ 12 ความสอดคล้องของประมวลการสอนกับหลักสูตรในแต่ละรายวิชา หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ เพียงหมวดเดียวที่มีปัญหา

ข้อ 13 ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียน หมวดวิชาภาษาอังกฤษมีปัญหามากที่สุด รองลงมาได้แก่ หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ หมวดวิชาภาษาไทย หมวดวิชาพลานามัย

ข้อ 14 การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นในแต่ละรายวิชา หมวดวิชาวิทยาศาสตร์มีปัญหามากที่สุด รองลงมาได้แก่หมวดวิชาภาษาอังกฤษ หมวดวิชาสังคมศึกษา หมวดวิชาภาษาไทย หมวดวิชาคณิตศาสตร์

ข้อ 15 การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางด้านวิชาการของหมวดวิชา หมวดวิชาวิทยาศาสตร์มีปัญหาที่สุด รองลงมาได้แก่ หมวดวิชาภาษาอังกฤษ หมวดวิชาภาษาไทย และ หมวดวิชาคณิตศาสตร์ ส่วนข้ออื่น ๆ หัวหน้าสายวิชาทุกหมวดวิชามีความเห็นว่า มีปัญหาน้อย

4. ปัญหาการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ

4.1 เจ้าหน้าที่แนะแนว

ตารางที่ 59

ปัญหาการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่แนะแนว

ปัญหา	\bar{X}	S.D	ลำดับที่ ของปัญหา	ไม่ได้ ปฏิบัติ
1. การให้ข้อมูลของบุคลากรในโรงเรียนเพื่อการแนะแนว ของเจ้าหน้าที่แนะแนว	2.53	.66	6	
2. การศึกษาเกี่ยวกับอาชีพในประเทศไทยเพื่อช่วย ในการแนะแนว	2.61	.86	5	
3. การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเลือกโปรแกรมการเรียน	2.46	.87	7	
4. ความเพียงพอของจำนวนบุคลากรที่ทำหน้าที่ในการแนะแนว	2.84	1.06	2	
5. การจัดเวลาให้การแนะแนวสำหรับชั้นเรียน	3.42	.53	1	6
6. การจัดสถานที่เฉพาะในการให้บริการแนะแนวนักเรียน	2.40	1.07	8	3
7. ปัญหาที่เกิดจากผู้ปกครองในการใช้ความร่วมมือในการ แนะแนว	2.84	.68	2	
8. ความเข้าใจเกี่ยวกับสาขาวิชาต่าง ๆ ที่เปิดสอนในระดับ อุดมศึกษา	2.69	.85	4	

จากตารางที่ 59 เจ้าหน้าที่แนะแนวมีความเห็นว่า มีปัญหาน้อยเกี่ยวกับการจัดสถานที่
เฉพาะที่ใช้ในการให้บริการแนะแนวนักเรียน และการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเลือกโปรแกรม
นอกจากนี้แล้ว เจ้าหน้าที่แนะแนวมีปัญหามากในทุกเรื่อง โดยเฉพาะการจัดเวลาให้การแนะ
แนวมีปัญหามากที่สุด มีข้อที่น่าสังเกตคือ มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 6 คน จาก 13 คนตอบว่า
ไม่ได้ปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดเวลาเพื่อการแนะแนวให้กับนักเรียน

จากคำถามปลายเปิด ในตอนที่ 2 ข. เจ้าหน้าที่แนะแนวระบุปัญหาเพิ่มเติมมีสาระสำคัญ ดังนี้คือ เจ้าหน้าที่แนะแนวมีชั่วโมงสอนมากเกินไป เจ้าหน้าที่แนะแนวขาดความรู้ทางด้านการแนะแนว นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการแนะแนว เอกสารเพื่อใช้ในการแนะแนวไม่เพียงพอ

4.2 เจ้าหน้าที่ทะเบียน

ตารางที่ 60

ปัญหาการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่ทะเบียน

ปัญหา	\bar{X}	S.D	ลำดับที่ ของปัญหา	ไม่ได้ ปฏิบัติ
1. ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดหลักสูตรใหม่และการจัดวิชาเรียนในระบบหน่วยกิต	2.07	.73	6	
2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานทะเบียนที่ต้องปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่	2.28	.72	4	
3. ความเพียงพอของจำนวนบุคลากรที่ทำงานทะเบียน	2.90	.56	1	
4. แบบฟอร์มต่าง ๆ ที่ใช้ในงานทะเบียนของโรงเรียน	2.07	.99	6	
5. ระยะเวลาที่ใช้ในการลงทะเบียน	2.07	.61	6	
6. การประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่กับบุคลากรที่เกี่ยวข้อง	2.14	.77	5	
7. ความเพียงพอของวัสดุที่จำเป็นต้องใช้ในงานทะเบียน	2.42	.75	3	
8. ความเพียงพอของครุภัณฑ์ที่ใช้ในงานทะเบียน	2.64	.84	2	

จากตารางที่ 60 เจ้าหน้าที่ทะเบียนมีความเห็นว่า ความเพียงพอของจำนวนบุคลากรที่ทำงานทะเบียนมีปัญหามากที่สุด ปัญหาที่รองมาได้แก่ ความเพียงพอของครุภัณฑ์ที่ใช้ในงานทะเบียน ส่วนเรื่องอื่น ๆ เจ้าหน้าที่ทะเบียนเห็นว่าไม่มีปัญหาน้อย และที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือความเข้าใจในหลักสูตรใหม่และการจัดเวลาเรียนในระบบหน่วยกิต

จากคำถามปลายเปิด ในตอนที่ 2 ซึ่งเจ้าหน้าที่ทะเบียนระบุปัญหาเพิ่มเติมมีสาระสำคัญพอสรุปได้ดังนี้คือ เจ้าหน้าที่ทะเบียนมีขวัญโม่งสอนมาก เจ้าหน้าที่ทะเบียนขาดความรู้ในงานทะเบียนและนักเรียนไม่ส่งแบบฟอร์มการลงทะเบียนตามกำหนดเวลา

4.3 เจ้าหน้าที่วัดผลการศึกษา

ตารางที่ 61

ปัญหาการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่วัดผลการศึกษา

ปัญหา	\bar{X}	S.D	ลำดับที่ ของปัญหา	ไม่ได้ ปฏิบัติ
1. ความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่วัดผล เกี่ยวกับงานวัดผลตามหลักสูตรใหม่	1.92	.95	6	
2. ความเพียงพอของจำนวนบุคลากรที่ทำงานด้านการวัดผล	2.84	.89	1	
3. แบบฟอร์มต่าง ๆ ที่ใช้ ในงานทะเบียนของโรงเรียน	2.33	.77	4	1
4. ความชัดเจนของระเบียบการประเมินผล	2.46	.77	2	
5. ระยะเวลาที่กำหนดให้ครูส่งผลการเรียนของนักเรียน	2.38	.76	3	
6. ความเหมาะสมในการจัดระดับคะแนนของครู	2.23	.43	5	
7. การปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลที่กลุ่มโรงเรียนกำหนดขึ้น	1.92	.75	6	
8. การประสานงานกับหน่วยทะเบียน	1.83	.71	8	1

จากตารางที่ 61 เจ้าหน้าที่วัดผลศึกษามีความเห็นว่า ความเพียงพอของจำนวนบุคลากรที่ทำงานด้านการวัดผล มีปัญหามากที่สุด ส่วนเรื่องอื่น ๆ เจ้าหน้าที่วัดผลเห็นว่า มีปัญหาน้อย และการประสานงานกับหน่วยทะเบียนมีปัญหาน้อยที่สุด

จากคำถามปลายเปิด ตอนที่ 2 ข. เจ้าหน้าที่วัดผลระบุปัญหาเพิ่มเติมมีสาระสำคัญพอสรุปได้ดังนี้คือ เจ้าหน้าที่ไม่มีประสบการณ์ในการทำงานด้านการวัดผล ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับ การไม่ได้เข้าสอบและการสอบตกยุ่งยากสับสนและไม่ยุติธรรมกับนักเรียน เจ้าหน้าที่มี ชั่วโมงสอนมากเกินไป และการประสานงานการวัดผลระหว่างโรงเรียนภายในกลุ่มไม่เพียงพอ

4.4 เจ้าหน้าที่ห้องสมุด

ตารางที่ 62

ปัญหาการใช้หลักสูตร เจ้าหน้าที่ห้องสมุด

ปัญหา	\bar{X}	S.D	ลำดับที่ ของปัญหา	ไม่ได้ ปฏิบัติ
1. ความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ห้องสมุดเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่	2.21	.57	7	
2. ความเพียงพอของจำนวนบุคลากรที่ทำงานห้องสมุด	2.92	.73	4	
3. ความเพียงพอของเครื่องมือเครื่องใช้ในการดำเนินงานห้องสมุด	3.00	.78	2	
4. จำนวนหนังสือประกอบการ เรียนตามหลักสูตรใหม่	3.00	.78	2	
5. ขนาดของห้องสมุดต่อจำนวนผู้ใช้	2.71	.91	6	
6. งบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานห้องสมุด	2.92	.99	4	
7. การจัดการห้องสมุดให้เหมาะสมกับหลักสูตรใหม่	3.10	.87	1	4
8. การส่งเสริมการดำเนินงานห้องสมุดจากผู้บริหารโรงเรียน	2.14	.86	8	
9. การประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ห้องสมุดกับหัวหน้าหมวด	2.14	.77	8	

จากตารางที่ 62 เจ้าหน้าที่ห้องสมุดมีความเห็นว่าการจัดบริการห้องสมุดให้เหมาะสมกับหลักสูตรใหม่มีปัญหามากที่สุด ปัญหาการรองลงมาได้แก่ ความเพียงพอของเครื่องมือเครื่องใช้ในการดำเนินงานห้องสมุด จำนวนหนังสืออ่านประกอบการเรียนตามหลักสูตรใหม่ ความเพียงพอของจำนวนบุคลากร งบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงาน และขนาดของห้องสมุดต่อจำนวนผู้ใช้ ส่วนเรื่องอื่นเจ้าหน้าที่ห้องสมุดเห็นว่าปัญหาน้อย

ข้อที่น่าสังเกตจะเห็นได้ว่า เจ้าหน้าที่ห้องสมุดจำนวน 4 คนจาก 14 คนตอบว่าไม่ได้ปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดบริการห้องสมุดให้เหมาะสมกับหลักสูตรใหม่

จากคำถามปลายเปิด ตอนที่ 2 ข. เจ้าหน้าที่ห้องสมุดระบุปัญหาเพิ่มเติมมีสาระสำคัญพอสรุปได้ดังนี้ คือ นักเรียนไม่เข้าใจวิธีการใช้หนังสือในห้องสมุด เจ้าหน้าที่มีเวลาทำงานน้อย เพราะจะต้องสอนค้ำย ครูและนักเรียนขาดความสนใจในการใช้ห้องสมุด และครูผู้สอนไม่ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ห้องสมุด เช่น กรณีขอความคิดเห็นในกรณีจัดซื้อหนังสือประเภทต่าง ๆ

สรุป

ในการรวบรวมข้อมูลจากประชากร ผลปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีวุฒิปริญญาตรี ผู้บริหารโรงเรียน และหัวหน้าสายวิชาหรือหัวหน้าหมวดวิชาส่วนมากดำรงตำแหน่งเป็นระยะเวลา 5 ปีขึ้นไป แต่อาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่ส่วนมากดำรงตำแหน่งต่ำกว่า 1 ปี และมีอาจารย์ผู้สอนส่วนมากไม่เคยได้รับการประชุมสัมมนาหรืออบรม ส่วนผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าสายวิชาหรือหัวหน้าหมวดวิชาและเจ้าหน้าที่ส่วนมากเคยได้รับการประชุมสัมมนาหรืออบรม กล่าวโดยสังเขปรวม ๆ แล้วจะเห็นได้ว่า การใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับพุทธศักราช 2518 ของบุคลากรต่าง ๆ ในเขตการศึกษา 12 มีปัญหามากมาย ซึ่งสามารถแยกสรุปได้ดังนี้

ปัญหาการใช้หลักสูตรของผู้บริหารโรงเรียน ระดับปัญหาการใช้หลักสูตรของผู้บริหาร
โรงเรียน เรียงตามลำดับจากมีปัญหามากไปหาน้อยได้ดังนี้

1. ความเพียงพอของจำนวนบุคลากรที่จะรับผิดชอบงานด้านต่าง ๆ
2. ความเพียงพอของหนังสือหลักสูตรและ เอกสารชุดคู่มือประกอบหลักสูตร
3. การจัดโปรแกรมให้สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น
4. ความสอดคล้องของหลักสูตรหมวดวิชาชีพที่มีต่อความต้องการของนักเรียน

ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชาหรือหัวหน้าหมวดวิชา

1. วิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำให้ครูในหมวดวิชาแต่ละหมวดใช้มากที่สุด คือ หมวดวิชาภาษาไทย ได้แก่ การบรรยาย หมวดวิชาพลานามัย ได้แก่ การฝึกปฏิบัติ หมวดวิชาสังคมศึกษา ได้แก่ การแบ่งกลุ่มค้นคว้าและการอภิปราย หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ ได้แก่ การปฏิบัติในห้องทดลอง หมวดวิชาคณิตศาสตร์ ได้แก่ การบรรยาย การฝึกทักษะและการแก้ปัญหา หมวดวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ การฝึกทักษะ หมวดวิชาศิลปศึกษา ได้แก่ การบรรยาย และการฝึกทักษะ และหมวดวิชาชีพ ได้แก่ การบรรยาย การฝึกทักษะ การสาธิต การแก้ปัญหาและการสอนแบบโครงการ
2. ห้องเรียนห้องพิเศษ และสถานที่เรียนที่ครูในหมวดวิชาแต่ละหมวดใช้ ทุกหมวดวิชา ใช้ห้องเรียนธรรมดา และในหมวดวิชาพลานามัย ใช้โรงพลศึกษา หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ใช้ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ เรือนเพาะชำและแปลงสาธิต หมวดศิลปศึกษาใช้ห้องศิลปศึกษา หมวดวิชาชีพใช้โรงฝึกงาน เรือนเพาะชำ แปลงสาธิต และห้องปฏิบัติการทางคหกรรมศาสตร์
3. วิธีการจัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำให้ครูใช้มากที่สุดในหมวดวิชาภาษาไทย หมวดวิชาสังคมศึกษา หมวดวิชาคณิตศาสตร์ ได้แก่ การตรวจผลงาน หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ ได้แก่ การสังเกต การสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย หมวดวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ การสอบปากเปล่า การตรวจผลงาน การสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย หมวดวิชาพลานามัย ได้แก่ การสอบภาคปฏิบัติ หมวดวิชาศิลปศึกษา และหมวดวิชาชีพ ได้แก่ การสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย
4. วิธีการชักชวนสอบในหมวดวิชาสังคมศึกษา หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ หมวดวิชาคณิตศาสตร์ และหมวดวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนมากครูผู้สอนออกข้อสอบเอง ส่วนหมวดวิชาอื่น ๆ ครูผู้สอนออกข้อสอบของทั้งหมด

5. การให้ระดับคะแนนแก่นักเรียนในแต่ละรายวิชา ส่วนมากทุกหมวดวิชาครูเป็นผู้ให้ระดับคะแนน

6. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ มีปัญหามากที่สุด รองลงมาได้แก่ หมวดวิชาสังคมศึกษา และหมวดวิชาภาษาอังกฤษ

7. ความเพียงพอของเวลากับเนื้อหาวิชาในแต่ละวิชา หมวดวิชาภาษาอังกฤษมีปัญหา มากที่สุด รองลงมาได้แก่หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ หมวดวิชาชีพและหมวดวิชาศิลปศึกษา

8. การเปิดสอนวิชาต่าง ๆ ตามโปรแกรมหมวดวิชาคณิตศาสตร์มีปัญหา มากที่สุด รองลงมาได้แก่ หมวดวิชาสังคมศึกษา

9. การเปิดวิชาเลือกในหมวดวิชาสังคมศึกษา มีปัญหา มากที่สุด รองลงมาได้แก่ หมวดคณิตศาสตร์ และหมวดวิชาพลานามัย

10. ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอนในหมวด ปรากฏว่าทุก หมวดมีปัญหา มาก หมวดวิชาพลานามัย มีปัญหา มากที่สุด รองลงมาได้แก่ หมวดวิชาภาษาอังกฤษ หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ หมวดวิชาคณิตศาสตร์ หมวดวิชาสังคมศึกษา หมวดวิชาภาษาไทย หมวดวิชาศิลปศึกษา และหมวดวิชาชีพ

11. ความสอดคล้องของประมวลการสอนกับหลักสูตรในแต่ละรายวิชา หมวดวิชา วิทยาศาสตร์มีปัญหา มากที่สุด

12. ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียน หมวดวิชาภาษาอังกฤษมีปัญหา มากที่สุด รองลงมาได้แก่ หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ หมวดวิชาภาษาไทย หมวดวิชาพลานามัย หมวดวิชา ศิลปศึกษา หมวดวิชาชีพ

13. การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ใน แต่ละรายวิชา หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ มีปัญหา มากที่สุด รองลงมาได้แก่หมวดวิชาภาษาอังกฤษ หมวดวิชาสังคมศึกษา หมวดวิชา ภาษาไทย หมวดวิชาคณิตศาสตร์ หมวดวิชาศิลปศึกษา หมวดวิชาชีพ

14. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางค่านิชาการของหมวดวิชา หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ มีปัญหา มากที่สุด รองลงมาได้แก่ หมวดวิชาภาษาอังกฤษ หมวดวิชาภาษาไทย หมวดวิชาคณิต ศาสตร์

ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอน ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาพอสรุปได้ดังนี้

1. เอกสารหลักสูตรเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตร คู่มือหลักสูตร ประมวลการสอน โครงการสอน แบบเรียน หนังสืออ่านประกอบ และคู่มือการประเมินผลการเรียน ปรากฏว่า เอกสารหลักสูตรในทุกหมวดวิชา ส่วนมากไม่มีเลย หรือมีแต่ไม่เพียงพอ ยกเว้น ประมวลการสอนหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ หลักสูตรประมวลการสอนในหมวดวิทยาศาสตร์และแบบเรียนในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งส่วนมากมีเพียงพอ

2. สถานที่วัสดุและอุปกรณ์ที่จำเป็น เช่น ห้องปฏิบัติการทางภาษา โรงพลศึกษา ห้องเรียนที่มีโต๊ะสาธิต โรงฝึกงาน เรือนเพาะชำ แปลงสาธิตทดลอง แผนภาพใช้กับเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ ภาพยนตร์ สไลด์ फिल्मสตริป แผนภาพประกอบการเรียน หุ่นจำลอง เทปและเครื่องเล่นเทป เครื่องจักรกล เครื่องมือโรงงาน ส่วนมากในทุกหมวดวิชาไม่มีเลย หรือมีแต่ไม่เพียงพอ โดยเฉพาะห้องปฏิบัติการทางภาษาที่ใช้ในหมวดวิชาภาษาอังกฤษไม่มีเลย

3. เกี่ยวกับการเรียนการสอนมีปัญหาที่สำคัญคือ

3.1 การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในการสอนของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาภาษาอังกฤษมีปัญหามากที่สุด รองลงมาได้แก่ หมวดวิชาคณิตศาสตร์ หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ หมวดวิชาสังคมศึกษา และหมวดวิชาชีพ

3.2 เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาและประสบการณ์การเรียนมีปัญหาที่สำคัญคือ

ก. การจัดเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวัน

ข. เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรกับเวลาที่สอนในหมวดวิชาสังคมศึกษามีปัญหามากที่สุด รองลงมาได้แก่หมวดวิชาศิลปศึกษา

ค. ปัญหาที่เกิดจากการที่หลักสูตรมีได้แบ่งเนื้อหาในวิชาวรรณคดีในวิชาภาษาไทยที่เป็นวิชาบังคับให้ ชัดแจ้ง

3.3 การกำหนดให้มีการฝึกปฏิบัติในห้องเรียนในชั่วโมงการใช้ภาษา ทุกคาบเวลา
ในหมวดวิชาภาษาไทย

3.4 ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้าในหมวดวิชาสังคมศึกษา มี
ปัญหามากที่สุด รองลงมาได้แก่ หมวดวิชาภาษาไทย หมวดวิชาภาษาอังกฤษ หมวดวิชาพลานามัย
และความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนฝึกปฏิบัติในแต่ละรายวิชาในหมวดวิชาชีพ

3.5 การสอนให้นักเรียนเข้าใจและรู้วิธีแก้ปัญหาสังคมและการหาหลักฐานใน
สังคมมาใช้ในการสอน ในหมวดวิชาสังคมศึกษา

3.6 การใช้เครื่องมือประกอบการสอนวิทยาศาสตร์

3.7 ความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของนักเรียน ก่อให้เกิดปัญหาในการเลือก
เรียนแต่ละรายวิชา

3.8 ความเพียงพอของเวลาที่จะตรวจงานของนักเรียน และความเพียงพอของ
เวลาที่จะให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดในหมวดวิชาคณิตศาสตร์

3.9 การนำทรัพยากรในท้องถิ่นมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการเรียนการสอนใน
หมวดวิชาชีพ

3.10 อาจารย์ผู้สอนในทุกหมวดวิชาใช้การบรรยายมากที่สุด ยกเว้นหมวดวิชา
ภาษาอังกฤษ ใช้การบรรยายและการฝึกทักษะ และหมวดวิชาพลานามัยกับหมวดวิชาชีพ ใช้การ
บรรยายและการฝึกปฏิบัติ มากที่สุด

3.11 การประเมินผลให้ครบทั้ง 4 ทักษะในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ มีปัญหา
มากที่สุด รองลงมาได้แก่หมวดวิชาภาษาไทย

ปัญหาการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ มีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

1. การจัดเวลา ความร่วมมือของผู้ปกครอง ความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่เกี่ยว
กับสาขาวิชาต่าง ๆ ที่เปิดสอนในระดับอุดมศึกษา และการศึกษาอาชีพในประเทศไทย เพื่อการ
แนะแนว

2. ความเพียงพอของจำนวนบุคลากรในงานห้องสมุดมีปัญหามากที่สุด รองลงมาได้แก่งานทะเบียน การแนะแนว และการวัดผลการศึกษา

3. ความเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ในการดำเนินงานห้องสมุดและงานทะเบียน

4. การจัดบริการห้องสมุดให้เหมาะสมกับหลักสูตรใหม่

5. จำนวนหนังสือประกอบการเรียนตามหลักสูตรใหม่

6. งบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงานห้องสมุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย